

Baricz Lajos

Hogyha ma jönne

Hogyha ma jönne Isten tüzes Lelke, betöltené, biztos, az én lelkemet, hogy ne legyen rossz, s bűn se legyen benne, és ne vádoljon a lelkiismeret.

Isten szent Lelke tisztít és megszentel, új étellel tölt el, s bátorságot ad, törődjek mindig a jóval, a szenttel, és ha befogadom, lelkemben marad.

Pünkösdi vihar nem lesz soha többé, de Isten Lelke kiárad örökké, és a világunk vele jobbá válik,

ám a Szentlélek mireánk is számít: ha befogadjuk, éljünk benne, véle, legyen szívünkben szeretet és béke!

Leó pápa Afrikában járt

2026. április 13-án XIV. Leó pápa apostoli útra indult Algériába, Kamerunba, Angolába és Egyenlítői-Guineába. Ez volt pápaságának harmadik apostoli útja, tizenegy napig tartott. A látogatás különleges áldás és csodálatos lehetőség számára a hidak építésének folytatására és a párbeszéd előmozdítására, mondta indulása előtt a Szentatyá, aki a remény, a megbékélés és a béke záradokaként érkezett az afrikai keresztényekhez, sőt nemcsak hozzájuk, hiszen útja során iszlám közösségek képviselőivel is találkozott. Arra buzdította minden vallás tagjait, hogy munkálkodjanak a kölcsönös tiszteleten alapuló békéért. „Isten minden nemzet számára békét akar.” „Sokasítsuk a béke oázisait!” – kérte Leó pápa. Beszédeiben rámutatott: szükségünk van egymásra és szükségünk van Istenre. „Ne féljetelek – Krisztus velünk van a viharban” – hangsúlyozta a kameruni zárószentmisén elhangzott homíliájában. Üzenetei, kérései között ezeket is megfogalmazta: „Váljatok örömhírré országokat számára!” „Egy új humanizmus úttörőit képezzétek!” „Együtt építsétek a béke és az igazságosság jövőjét!” Leó pápa afrikai útja lapzártánk idején még tart, április 23-án ér véget. (Szerk.)

Esterházy János életútja a XX. századi felvidéki magyarság sorsának jelképe. Emlékezete ma is arra tanít, hogy a lelkiismeret szabadsága, a felebaráti szeretet, a keresztény értékek védelme és a közösségek iránti felelősség időtálló értékek. A Rákóczi Szövetség 1991 óta minden év márciusában Esterházy János életművére emlékezik és Esterházy-díjat adományoz olyan személyeknek vagy intézményeknek, akik és amelyek az ő szellemében – a kereszténységért, az összmagyarságért és Közép-Európa népeiért – kimagasló tevékenységet fejtettek ki. 2026-ban a díjat Orosch János nagyszombati római katolikus érsek is átvette mindazért a szolgálatért, amelyet Esterházy János kultuszáért, valamint a szlovákiai magyar katolikusok és a kereszténység ügyéért végzett és végez.

Orosch János érseket Székely János püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke méltatta. Megköszönte „mindannyiunk nevében Orosch János érsek atyának”, hogy Krisztus követőjeként „béketeremtő magyarok és szlovákok között, ember és ember között, akkor is, ha nem jár mindig taps és nem jár mindig dicséret”. „Köszönöm neki, hogy kiáll Esterházy János életszentsége, vértanúsága, boldoggá ava-

A Lélek hét ajándéka életünk egészét átfogja. Mind olyan lelki finomságok, amelyek biztosítják az átjárást lelkünk és a Szentlélek között. Rajtuk keresztül jár át minket Isten Lelke és befolyásol a jó irányába. Létaajándékok. Jelzik, hogy életünknek szellemi vagy még inkább spirituális alapjai vannak. Ez alapozza meg emberlétünk, boldogságunk, „sikerünk” titkát. Ezeket keresztül ismerjük fel a Szentlélek kiáradását a maga hétköznapi konkrétumában. A Szentlélek ajándékait szemlélve rájövünk, hogy ezeken keresztül nemcsak Istenhez kötődünk, hanem mindinkább egymáshoz is. Megszüntetjük az elidegenedést, az önzést. Ő van jóra készítő, alkotni akaró, segíteni óhajtó vágyaink mögött. A Lélek serkent, amikor küzdünk az igazságtalanság ellen, amikor harcolunk az igazságért (tollal, szóval, kiállással, a jog eszközeivel), a Lélekkel működünk együtt, amikor valami jót akarunk megvalósítani. A Szentlélek biztosítja a szelet életünk hajójának vitorláiba. Nézzük, melyek ezek az ajándékok.

1. Bölcsesség

A bölcs ember a véges dolgokban a végtelent keresi. Gondolkodásának szellemi alapja nem a rész, hanem az egész. Akkor vagyok bölcs – vagy legalábbis törekszem a bölcseségre – amikor az Isten elgondolása szerinti életet kedvelem. Úgy nézem és látom a dolgokat, ahogyan Isten. A Bölcsesség Lelkének birtokában higgadtan végiggondolhatók a folyamatok, leszűrhetők a mindenki javát előmozdító következtetések. Egységben látni, meglátni az események közötti összefüggést, helyesen értelmezni, helyes döntéseket hozni, értékeket rangsorolni, fontossági sorrendet felismerni, a felismert igazság szerint élni – erre csakis a Szentlélek képesíti az embert. A bölcsesség nem a sok kis igazság káoszát, hanem a Nagybetűs Igazságot juttatja érvényre, ezzel elősegítve a rendezett békét, a közjót is.

2. Értelme

Az Értelme Lelke segít kibogozni elhomályosodott elménk okoskodó gubancait. Az értelem azért adatott, hogy megértsük azt, amit már tudunk. Az értelem a logikus gondolkodás képessége. Az Értelme Lelke segít meghajolni Isten elgondolásai előtt. Belelátunk Isten „fantáziájába”. Segít, hogy abban is értelmet lássunk, ami nem lelkesítő vagy ami szokatlan. Aminek emberileg látszólag nincs értelme. Az értelmes hívő ember nem okoskodik, nem kétségbe von, hanem egyszerűen csodálkozik. A szentlelkes értelem nemcsak érti az Úr szavát, hanem érzi a Biblia szavai-

Jöjj el, Szentlélek, hét ajándék Istene!

Írta: Sebestyén Péter

nak ízt, érti a kegyelem lényegét. Egyházunk is az értelem ajándékának birtokában vigyázza a hitletéteményt, hirdeti az Örömhírt a történelem sodrában, tudva azt, hogy az Ő útjai nem a mieink, mégis mindennek csak Ő ad értelmet. Csak akkor értjük meg a lényegét, ha a Szentlélek működik bennünk.

3. Tudomány

Az emberi tudomány szükséges. A sok információt rendszerezni, „szakosítani” kell. Az igazolható ismeretek tárháza, ha jól használjuk, segít az életminőség javításában. A tudomány ajándéka megszenteli az értelem munkáját. A Tudomány Lelke arra képesít, hogy közkinccsé tegyük kamatoztatott tudásunkat, a közösség javára és Isten dicsőségére. A teremtményeket a Teremtőhöz fűződő viszonyukban szemléli. A Szentlélek ajándéka, ha egy tudós fejében nemcsak kipattannak, hanem meg is ragadnak a gondolatok, s azokat az igazság szigorával végigköveti, a megfelelő következtetéseket levonva. A Tudomány Lelke serkenti a gondolkodás karizmájával megáldott embert, hogy mint folyó a tenger felé, feltartóztatatlannul az Igazság kikötőjébe jusson. A valóságot segít felfedezni.

4. Jámorság

Aki jámbor, érzi az Úr közelségét. Megilletődve hull térdre, áhítattal közelíti meg a Személyes Titkot. Arcra borul Isten előtt. A Jámorság Lelke képesíti az Istennel szembeni gyöngédségre, tapintatra. Egyfajta tiszta szeretet, ösbizalom ez, ahogyan a gyermek odabújik édesanyjához, akár felnőttként is... A jámborság a bizalom lelkülete. Nem bárgyú együgyűség, hanem Isten szeretet-otthon melegének átérzése. A jámbor ember érzékeli, hogy Isten szeretetének erőterében van.

5. Tanács

Még a legnagyobb pozícióban lévő, felelős beosztású emberek is alkalmaznak tanácsadókat, hogy jó döntést hozhassanak. Mert a döntés felelősséggel jár. Számunkra a Szentlélek a legjobb tanácsadó. Az Ő „véleményét” kérjük ki, amikor útkeresztezésekre kerülünk. Tájékozódásunkhoz, a zavaros, bizonytalan helyzetekben vagy a „sokismeretlen egyenletek” megoldása idején az Ő tanácsára van szükségünk. Különösen az eszmék, hitek, világnézetek piacán, vagy amikor nem tudjuk, hol a bűn vagy az erény, az erkölcsös vagy a hitvány döntés vízválasztója. A Szentlélek segít megkülönböztetni a hegyet a vakondtúrától, „a gyöngyszemet az üvegcsereptől, a Szépséget a Rúttól, a keskeny utat a szélestől” (Mácz István).

6. Lelki erősség

Bátorságnak is nevezhetjük. Mennyi lelki-erő kell egy konfliktus elviseléséhez, egy csalódás megemésztéséhez, mily könnyen összeroppanunk egy betegség, egy lelki trauma kapcsán. Lelkierőnk sincs úgy magunktól, csak „felülről”, a Lélek képesíti rá. A léleknek kell igazán erőben lennie, akkor jöhet az ép test. A Lélek ereje bátran kezdeményezi a jót. Képes kitartani benne ellenszélben is. Megmaradni a jóban. Szembeszállni a rosszal, kiállni hitünk mellett, kitartani egy elhatározásunkban, helytállni a kísértések idején, kibírni a szenvedéseket, a „gyűrődést”, állni a sarat akkor is, amikor „külsőleg” nem motivál semmi... – ehhez a Lélek erejére van szükség. Aki elveszíti a lelkierőt, aki elszakad a Lélektől, az lelkileg hamar legyengül: megalkuszik, sodródik, leépül, megfutamodik, kétszínűvé válik, feladja a küzdelmet és összetörik. A Szentírás szerint az apostolokat, akik a Lelket várták, „erő töltötte el”.

7. Istenfélelem

Még a keresztények között is akadnak olyanok, akik „félnek” az Úr félelmétől. Szent Pálnál olvassuk: „Félve és remegve munkáljátok hát üdvösségeteket!” (Fil 2,12). Az Ószövetségben valóban létezett egy ilyen irtózásszerű félelem a találkozástól: aki szemtől szembe találja magát az Úrral, úgy hitte, azt ember nem tudja elviselni. A zsidó gondolkodás szerint, ha teljesítetted valaki kérését, „féled” az illető személyt. A keresztény lelkiség azonban teljesen mást ért istenfélelem alatt. Nem rettegünk Istentől, hiszen Ő szerető Atya. Nem akarja a bűnös halálát, hanem hogy az megtérjen és éljen. Tehát nem beteges, pszichológiai értelemben vett félelem, nem szorongás. A Szentírás szerint: „A bölcsesség kezdete az Úr félelme” (111. zsoltár). Az istenfélelemnek inkább az alázaathoz van köze. Elismerem Istent Istennek. Én teremtmény vagyok. Nem a büntetésétől félek, nem valami bűnös félelem ez – nem teljesítettem kötelességemet, s emiatt ő most engem a porba sújt –, hanem meghajlok felfoghatatlan szentsége előtt. Érzem felséges jelenlétét, és tisztelettel elismerem, mert szeretem. Félni inkább attól félnék, ha elveszíteném az Ő szeretetét. Tisztelem Isten szabadságát, hiszem, hogy minden titokzatossága ellenére szeretetének fénye beragyogja életemet. Az Istenfélelem Lelke tehát arra képesíti, hogy alázatos tisztelettel, megrendülve, a Főnség és a Titok kapujában újra és újra átölleljem az Urat.

Jöjj el, Szentlélek, hét ajándék Istene!

Esterházy-díjat vett át Orosch János nagyszombati érsek

tása mellett” – fogalmazott Székely János püspök. A köszönetmondást így folytatta: „Köszönjük Orosch érsek atyának azt, hogy kezdettől föl vállalta, hogy magyar híveknek mindig magyarul prédikál, akkor is, ha a nyelvet kezdetben tanulgatta, csiszolgatta, de mindig megtette ezt a gesztust. Örömmel vállalta, hogy magyar plébániákon szolgáljon. Köszönöm neki azt, hogy föl vállalta, hogy a komáromi imnapokon, ahol a magyarság együtt imádkozik, többek között magyar püspökökért, mindig jelen van. Köszönjük neki, hogy csatlakozott a 2006-os nagy kiengesztelődéshez, amikor is Erdő Péter bíboros úr és František Tondra, a szlovák püspöki konferencia elnöke mondta ki a nagy szavakat, hogy megbocsátunk és bocsánatot kérünk. Köszönjük azt, hogy Orosch érsek atya vállalja mindezért a támadásokat is, ahogyan vállalja a család védelmében is. Kiáll azért, hogy a család egy férfi és egy nő életszövetsége, amely természetesen módon nyitott a gyermekáldásra. Orosch János érsek atya kitarja a kezét magyarok és szlovákok felé egyfor-

mán, akkor is, ha támadás, meg nem értés, kritikák jelentik erre a választ. Köszönjük, hogy a béke embere, az igazság embere kiáll Esterházy János életszentsége mellett, és építi a magyar és a szlovák megbékélést. Dá-kujem pekne. Köszönöm szépen! Köszönjük! Isten áldja meg érte!” – zárta szavait Székely János püspök.

„Esterházy János nem csupán bátor politikus volt, hanem modern hitvalló, Krisztus-hűséges, élő tanúja” – mondta Orosch János. Áldozata kötelez bennünket, kötelez a törhe-

tetlen hűségre, az igazság melletti bátor kiállásra és a szeretet tanúságára a mai bonyolult világban – tette hozzá.

Esterházy-díjban részesült továbbá Főnag János politikai, miniszterhelyettes, gazdasági és közlekedési szakember a közéleti és szakmai teljesítményéért, a Rákóczi Szövetség ügyének elkötelezett támogatásáért, valamint a magyarországi zsidó közösségek melletti elkötelezett kiállásáért. Őt Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke, illetve Szabó György, a Magyarországi Zsidó Örökség Közalapítvány elnöke méltatta.

A kitüntetéseket Csáky Csongor, a Rákóczi Szövetség elnöke és Szilágyi Zoltán, a szervezet alelnöke adta át.

Az ünnepségen Gulyás Gergely akkori Miniszterelnökséget vezető miniszter is beszédet mondott. Megköszönte a Rákóczi Szövetségnek, hogy ápolja és felmutatja Gróf Esterházy János emlékezetét. Mint mondta, a nagyságos fejedelem zászlajáról vett jelmondata – „Cum Deo pro patria et libertate”, „Istennel a hazáért és a szabadságért” – mindig eligazít, amikor nehéz időkben járható és célra vezető utakat keresünk.

(Kép forrása: facebook.com/gergely.gulyas.585)

Sulyok Tamás: „Sok apró közösségen keresztül jutunk el a nemzethez”

A köztársasági elnök 2026 márciusának első napjaiban találkozott a tengerentúli magyarsággal

A diaszpórában élő magyarság nem emlék, hanem élő, cselekvő közösség – ezt tapasztalta meg clevelandi látogatásán Sulyok Tamás. Magyarország köztársasági elnöke a magyar közösséggel találkozáskor a nemzeti identitás, a szabadságeszme és az összetartozás jelentőségéről beszélt. A látogatás időzítése – az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc emléknapija, valamint az 1956-os forradalom közelgő 70. évfordulója – különös szimbólumot adott a találkozásoknak, hiszen a forradalmaink öröksége Clevelandben élő valóság: jelen van a templomi közösségekben, a magyar iskolákban, a cserkészletben és a családok mindennapjaiban.

A clevelandi program során a köztársasági elnök részt vett a Szent Imre-templomban tartott ünnepi szentmisén, majd az azt követő agapén. Az 1848–1849-es szabadságharc tiszteletére rendezett megemlékezést a Szent Erzsébet-templomnál tartották, az első római katolikus magyar templomnál az Egyesült Államokban. Az elnök felkereste Mindszenty József bíboros szobrát, a 1956-os forradalom emlékművét, valamint a Clevelandi Magyar Múzeumot, ahol a helyi közösség kulturális örökséget ismerhette meg.

Tengerentúli látogatásának első programjáról közösségi oldalán Sulyok Tamás így írt: „Nagybőjt második vasárnapján a clevelandi Szent Imre római katolikus magyar templomban vettünk részt szentmisén. A templom Cleveland mai napig aktív, önálló magyar nyelvű római katolikus egyházközségének otthona, és évtizedek óta a helyi magyarság lelki és közösségi életének központja, amelyet hagyományosan mindig magyar lelképásztor vezet. Az egyházközséget 1904-ben, a városba érkező magyar bevándorlók alapították, akiknek nagy szükségük volt egy saját lelki otthonra, ahol anyanyelvükön hallgathatták a szentmisét, emellett közösen ápolhatták vallási és nemzeti hagyományait. A ma is álló templomépület 1925-ben épült. 1974-es lelképásztori útja során Mindszenty József száműzetésben élő hercegprímás ezt a plébániát is érintette. A szertartások máig kétnyelvűek: a vasárnapi misék angolul és magyarul is elérhetők, így szolgálva a régi és új generációkat egyaránt. Ez egy élő, összetartó magyar sziget az amerikai nagyvárosban, amely méltósággal őrzi a hitét, nyelvét és nemzeti örökségét, s közben nyitott az új idők kihívásaira is.”

Sulyok Tamás clevelandi látogatásának jelentőségét a nemzeti összetartozás alkotmányos és erkölcsi dimenziójában jelölte meg. Hangsúlyozta: az amerikai magyar diaszpóra rendkívül értékes és többgenerációs közösség, amely szerves része a nemzet egészének. Emlékeztetett arra, hogy Magyarország Alaptörvénye felelősséget visel a határain túl élő magyarokért, a köztársasági elnök pedig a nemzet egységét hivatott kifejezni – ezt a küldetést pedig személyes találkozásokon keresztül lehet hitelesen betölteni.

A látogatás személyes indításként szolgálva felidézte egy csiksomlyói találkozás emlékét, amikor egy Cleveland feliratú táblát látva fogalmazódott meg benne az elhatározás: „Ezt az egységet kifejezni [...] nem tudom másképp, csak ha megismerem az összes magyart, aki a világon bárhol él.” A clevelandi jelenlét így egyszerre volt jelképes és gyakorlati gesztus: a nemzet egysége csak akkor valóság, ha a közösségek között élő kapcsolat is fennáll.

Clevelandi tapasztalatait Sulyok Tamás a diaszpóra példaértékű helytállásaként összegezte. Megfogalmazása szerint míg Magyarországon természetes adottság a nemzeti hovatartozás, addig külföldön, a tengerentúlon napi küzdelmet kell azért folytatni, hogy az identitás és a nyelv a fiatalabb nemzedékek számára is élő valóság maradjon. Különösen meghatározónak és tiszteletre méltónak nevezte, ahogy a gyermekek hétfégi magyar iskolák révén bekapcsolódnak a közösségi életbe és vállalják a plusztanulást. Hangsúlyozta, hogy a diaszpórában végzett identitásörző munka komoly erőfeszítéseket igényel, ezért az anyaország támogatása mellett a civil közösségek szerepe is kulcsfontosságú: „A nemzet nevében hálával és megbecsüléssel tartozunk azoknak, akik ezt a munkát generációról generációra továbbviszik” – mondta.

A köztársasági elnök a clevelandi magyarok körében méltatta a közelgő nemzeti ünnepünk hőseit: „Március 15-e nagyon sokat jelent nekünk, magyaroknak, mert az 1848–

1849-es szabadságharc a polgári átalakulás és a szabadságjogok eszméjét hagyta örökül” – mutatott rá. Az emlékezés szerinte nem pusztán történelmi kötelesség, hanem a szabadság eszméjének továbbadása a következő nemzedékeknek.

A clevelandi megemlékezésen átélt pillanatok az elnök számára a folytonosságot igazolták és meghatottsággal töltötték el: harmadik-negyedik generációs gyermekek szavalták az aradi vértanúk utolsó mondatait, magyarul énekeltek. „Ez egy olyan csodálatos dolog, amit meg kell tapasztalni” – fogalmazott, és hozzátette, hogy az egyházak, a cserkészlet, a hétfégi iskolák és a kulturális intézmények együtt teremtik meg azt a közeget, amely kézzelfoghatóvá teszi a nemzeti örökséget a fiatalabb generációk és az amerikai közeg számára egyaránt.

„A clevelandi volt az első magyar cserkészcsapat az Egyesült Államokban. A helyi magyar cserkészlet és a hozzá kapcsolódó Cserkészház az észak-amerikai magyarság fontos ifjúságnevelő és közösségi központja. Az idén 75 éves szervezet 1951 óta működik a céllal, hogy a fiatalok a hagyományos cserkészutadást elsajátítsa mellett megismerjék a magyar nyelvet, történelmet és kultúrát. A házban rendszeresen tartanak magyar ünnepi rendezvényeket, nyelvi és kulturális programokat, valamint közösségi eseményeket, amelyek célja a magyar identitás és hagyományok ápolása az amerikai környezetben. Egy kicsit mi is bepillantottunk foglalkozásaikba, jó volt látni a magyar nyelven játszó és tanuló fiatalokat!” – olvashattuk a köztársasági elnök 2026. március 2-i bejegyzésében.

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség pedig ezt tette közzé egy nappal később a Facebook-oldalán: „Ünnepi pillanatok Clevelandben! Dr. Sulyok Tamás, Magyarország köztársasági elnöke látogatást tett a clevelandi magyar közösségnél, ahol a helyi cser-

Sulyok Tamás köztársasági elnök clevelandi magyar cserkészek körében

készek fogadták nagy szeretettel. Az elnök úr találkozott a kiscserkészekkel és a cserkészekkel, megismerkedett a cserkészközösséssel, és részt vett az ünnepélyes zászlófelvonáson is. Külön örömet látni, milyen büszkén és fegyvelmetlenül álltak sorfalat a fiatalok. A clevelandi csapat volt az első magyar cserkészcsapat az Egyesült Államokban, és az idén 75 éves szervezet 1951 óta szolgálja a magyar nyelv, kultúra és hagyományok megőrzését. A Cserkészház ma is az észak-amerikai magyarság egyik legfontosabb ifjúsági és közösségi központja. Elnök úr bepillantott a cserkészek foglalkozásaiba – felemelő volt látni a magyarul játszó és tanuló fiatalokat! A nemzet valóban összetartozik – határokon innen és túl.”

Magyarország köztársasági elnöke a diaszpórában élő fiatalok jövőképét a közösségek megerősödésében látja. A XX. század az elmagányosodás tapasztalatát hagyta örökül, ám ez az irány nem folytatható. Megfogalmazása szerint a jelen kor kihívásaira csak közösségi kapaszkodók adhatnak választ. A diaszpórában mindez különösen kézzelfogható és valóságos.

„Sok apró közösségen keresztül jutunk el a nemzethez” – jelentette ki. Sulyok Tamás a családot a legalapvetőbb közösségnek nevezte, amelyből további kapcsolódások épülnek fel s amelyre erős nemzet alapozható. Meggyőződése szerint a XXI. század nemcsak a közösségek, hanem a nemzetek évszázada is lehet – és reményei szerint a szereteté is.

Az elnöki látogatás során kiemelt figyelmet kapott az 1956-os forradalom 70. évfordulója, amely különleges jelentőséggel bír az Egyesült Államokban élő magyar közösségek számára. Ez a tiszteletadás megnyilvánult a clevelandi 1956-os emlékmű előtt végzett főhajtatásban is, jelezve a múlt és a jelen összekapcsolódását. Sulyok Tamás emlékeztetett: „1956 borzasztó nehéz helyzet volt Magyarországon. Egy maroknyi szabadságvágyó és szabadságszerető magyar fordult szembe a világ legerősebb hadseregével, ami a Dávid és Góliát-féle küzdelem volt, és ez el is dönt. Sajnos úgy, hogy több száz ezer magyarnak el kellett hagynia a hazáját. Magyarország hálás minden államnak, amely befogadta a magyarokat, így az Egyesült Államoknak is.” Az elnök kiemelte: az ’56-os magyarok nemcsak új életet kezdtek, hanem munkájukkal hozzájárultak befogadó hazájuk sikeréhez is. Meggyőződése szerint a forradalom üzenete ma is élő örökség, ez a következetes szabadságszeretet a magyar identitás egyik meghatározó eleme, amelyet a diaszpóra közösségei ma is hűséggel hordoznak tovább.

A magyar történelmi jubileumok mellett az Egyesült Államok 250 éves függetlensége is kiemelt témája volt a beszélgetésnek, ami az amerikai magyar közösségek számára szintén különleges jelentőséggel bír. Az évforduló alkalmat ad arra is, hogy ránézzünk, milyen szálak kötik össze a magyar közösséget az amerikai szabadság eszméjével. Sulyok Tamás felidézte: „A Karcagon született Kovács Mihály felajánlotta szolgálatait az Egyesült Államok alakuló hadseregének, és megszervezte az itteni lovasságot, az amerikai huszárokat.” Ez az összekapcsolódás jól példázza, hogy az amerikai és a magyar szabadságvágy nincs messze egymástól. A köztársasági elnök hozzátette: „Mi a szabadságról ugyanúgy gondolkodunk, nem véletlen, hogy most ebben a szabadságot sokrétűen veszélyeztető világban az amerikai és a magyar gondolatok valahogy újra egymást erősítik.”

Programjai folytatásáról ezeket olvashattuk a köztársasági elnök közösségi oldalán:

„A Szent Erzsébet római katolikus templom volt az első római katolikus magyar templom az Egyesült Államokban. A clevelandi magyarság az Egyesült Magyar Egyletek által szervezett ünnepséggel emlékezik 1848. március 15-re. A szervezet Cleveland és környéke magyarságának különálló közösségeit egyesíti és érdekeit képviseli, ezáltal segít megtartani, ápolni, fejleszteni és terjeszteni a magyar kultúrát. Kicsik és nagyok emlékeztek magyar versekkel, zenével, táncokkal március 15-e hőseire és vívmányaira. Köszönjük az Egyletek, és vezetőjük, Somogyi Lél áldozatos munkáját és szervezését!”

„A »magyar Debrecennek« is nevezett Clevelandben két magyar emlékműhöz is ellátogattunk. 1974-es lelképásztori útjára emlékezve a clevelandi magyarok 1977-ben szobrot állítottak Mindszenty Józsefnek. A szobor felavatásakor az előtte álló közteret is a kommunista rendszerrel rendíthetetlen hittel szembeálló bíborosról nevezték el (Cardinal Mindszenty Plaza), ennek még ma is emléket állít egy tábla a téren. Ugyanitt áll az ’56-os forradalom 50. évfordulójára állított, Az ismeretlen szabadságharcos szobor. Az emlékmű felirata: »Freedom is not free« (A szabadság nincs ingyen). A feliratot John F. Kennedy 1956-ról szóló gondolata egészíti ki: »1956. október 23-a örökké élni fog a szabad emberek és nemzetek emlékeztetőjében. E nap a bátorság, az öntudat és a győzelem napja volt. A történelem kezdete óta nincs még egy nap, mely világosabban mutatja az ember csillapíthatatlan vágyát a szabadság iránt – bármily kicsi is a siker esélye, s bármily nagy is az áldozat, amit követel.«

„A Clevelandi Magyar Múzeumot 1985-ben magyarok egy kis, lelkes csoportja alapította, és a mai napig kizárólag önkéntesek működtetik. Állandó és időszakos kiállításai magyar népművészeti alkotásokat, népviseleteket, kerámiákat, festményeket és történelmi dokumentumokat mutatnak be. Jelenleg több mint 8000 kötetes könyvtárral, néprajzi és képzőművészeti gyűjteménnyel, valamint archív anyagokkal rendelkezik. Rendszeresen ad otthont helyi szakemberek, valamint Magyarországról érkező látogatók, művészek előadásainak is. Jó volt látni a magyar kultúra itt bemutatott keretmetszetét, köszönöm az önkéntesek elhivatott munkáját!”

„Az 1964-es alapítású Cleveland State University (CSU) mintegy 14 ezer hallgatónak ad szellemi otthont. Cleveland magyar kapcsolatai okán az egyetemen is fellelhetők magyar vonatkozások. A clevelandi felsőoktatásban a magyar stúdiómmunka kezdetei az 1920-as évekre nyúlnak vissza, 1969-ben pedig megindult a szervezett magyarságtudományi képzés a CSU Modern Nyelvi Tanácsán. Tanulságos volt a campuson az egyetem elnökével, Dr. Laura J. Bloomberggel, valamint különböző tudományágakban tevékenykedő magyar professzorokkal beszélgetni a felsőoktatási tapasztalataikról a nemzeti identitás megőrzésében.”

„A nemzeti önazonosság megőrzésének egyik alapja külföldi környezetben a magyar nyelvű tanulás, aminek megszerzését minél fiatalabb korban érdemes elkezdni és közösségekben gyakorolni. Ezt a célt szolgálják külföldön a hétfégi vagy esti magyar iskolák. A clevelandi Magyar Iskola az 1958-ban alapított West Side Hungarian School jogutódja, amely elsősorban a gyerekek magyar anyanyelvi oktatása céljával indult. Ma a képzés dr. Szentkirályi Endre vezetésével az óvodás kortól egészen középiskolás szintig kínál foglalkozásokat, célja megőrizni és erősíteni a magyar identitást és nyelvi készséget az amerikai magyar közösségekben. Szépen és lelkesen magyarul beszélő fiatalokkal találkozhattunk, és bátorítottuk őket a magyar nyelv megőrzésére!”

„1852 januárjában Kossuth Lajos amerikai körútja részeként érkezett Clevelandbe, a korabeli beszámolók alapján lelkes fogadtatás közepette. 1902-ben az Egyesült Magyar Egyletek 23 csoportja – Kossuth Lajos 100. születésnapja és clevelandi látogatásának 50. évfordulója alkalmából – emlékmű felállítását mellett döntött. Az 1902-es leleplezéskor 26 ezer résztvevő jelenlétében az 1848-as magyar forradalom hat veteránja állt őrt a szobornál, de jelen volt Ohio állam szenátora és kormányzója is. A clevelandi magyarok azt szerették volna, ha a szobor »magyar földön áll«. A kivánság méltó módon teljesült, a művész felesége saját kezűleg kivarrott nemzeti színű zásokba csomagolta a híres történelmi emlékhelyekről – például Zentáról, Szabadkáról, Besztercéről, Mohácsról, Csíkszeredából, Rimaszombatról, Debrecenből, Budapestről, Nyitráról, Szigetvárról, Sopronból, Tordáról, Segesvárról, Sátoraljaújhegyről – érkezett földet, majd elhelyezték a talapat alatt. Magyarország nevében én is fejet hajtottam Kossuth szobra előtt.”

A Bocskai Rádió által készített interjú végén Magyarország köztársasági elnöke üzenetet fogalmazott meg a clevelandi magyarságnak: „Minekünk minden magyar egyformán fontos, függetlenül attól, hogy mit gondol a világról. [...] Mi azt tekintjük magyarnak, aki magyarnak érzi magát.” Arra biztatta a közösséget, hogy folytassák az építőmunkát és ápolják kapcsolataikat az anyaországgal. „Magyarország támogatni fogja az itteni diaszpórákat, közösségeket, mert ők a mi közösségeink is.”

Szabadság nélkül nincs emberi méltóság, közösség nélkül nincs megmaradás, összetartás nélkül nincs jövő – hangsúlyozta.

A beszélgetés végén elhangzott egyszerű, mégis súlyos mondat összefoglalta a látogatás lényegét: „Összetartozunk.”

(Tengerentúli útját a köztársasági elnök a Louisiana állambeli Árpádhonban és Albanyban, azután New Orleansban, majd a Texasbeli Houstonban és Irvingben folytatta.)

(Forrás: bocskairadio.org / Dorgay Zsófia, facebook.com/sulyok.tamas.official)

Nagyköveti elismerések, sokat jelentő oklevelek – Több olvasónknak is része volt a megtiszteltetésben

Magyarország bécsi nagykövetsége idén is méltó keretek között emlékezett meg az 1848/1849-es forradalom és szabadságharc évfordulójáról. Szilágyiné Bátorfi Edit nagykövet asszony köszöntőjében a nemzeti önrendelkezés és az összefogás erejét hangsúlyozta. Az ünnepség szónoka, Panyi Miklós miniszterhelyettes történelmi távlatba helyezte szabadságunkért vívott küzdelmeinket. A rendezvény színvonalát Rozs Péter és a Röp-pen-j Pengető zenekar citeraelőadása, valamint a Délibáb és a Napraforgók Táncegyüttes fellépése emelte. Az este legmeghatóbb pillanata a nagyköveti elismerő oklevelek ünnepélyes átadása volt. A külképviselet ezzel köszönte meg azok munkáját, akik évtizedek óta tesznek a magyar kultúra és nyelv megőrzéséért Ausztriában. Az ő példamutatásuk a biztosíték arra, hogy a magyar közösség értékei a jövőben is megmaradnak.

A 2026. március 12-én tartott ünnepségen Szilágyiné Bátorfi Edit nagykövet a nemzeti ünnep jelentőségéről és a diaszpórában élő magyar közösségek szerepéről beszélt. Kitért arra is, hogy az 1848-as forradalom emléke a határon túli magyar közösségek számára fontos kapaszkodó, mert a közös történelmi élmény hozzájárul a nemzeti identitás megőrzéséhez. A rendezvényen felolvasták Orbán Viktor (*lapzár-tánk után leköszönt*) magyar miniszterelnök ünnepi levelét is, amelyben a nemzeti összefogás fontosságáról írt, és arról, hogy szívesen folytatni kell az elmúlt évtized nemzetpolitikai munkáját és támogatni kell a határon túli magyar közösségeket.

Panyi Miklós, a Miniszterelnökség (volt) parlamenti és stratégiai államtitkára a magyar történelem fényes pillanataira emlékeztetett, hangsúlyozva a nemzeti egységet és a közös küzdelmet a szabadságért. Mint mondta, az

1848/1849-es forradalom idején a polgárság, a nemesség és a kereskedői réteg együtt harcolt a magyar szabadságért, és az akkori korok az ország legnagyobb kulturális és politikai teljesítményeit is meghatározta. Kiemelte Kossuth, Andrassy és a márciusi ifjak szerepét, akik hősként küzdöttek a szabadságért. Hozzátette, hogy a bécsi megemlékezés nemcsak a magyar történelemre emlékeztet, hanem az osztrák–magyar kapcsolatok történelmi összefonódására is, amely a mohácsi csata után kezdődött és a Habsburg-dinasztia közvetítésével több évszázadon át formálta a két ország kapcsolatát.

A kulturális műsor is az 1848-as események hangulatát idézte meg: fellépett Rozs Péter és a Röp-pen-j Pengető zenekar citerajátékkal, a Délibáb és a Napraforgók táncosai pedig néptáncelőadással mutatták be a magyar hagyományokat.

A rendezvény zárásaként Szilágyiné Bátorfi Edit átadta a nagyköveti elismerő okleveleket a magyarság azon képviselőinek, akik munkájukkal Ausztriában élő magyarok identitásának, kultúrájának megőrzését támogatják. Elismerésben részesült Dominkovits Nikolaus, a Közép-Burgenlandi Magyar Kultúregyesület elnökhelyettese, Felsőpulya alpolgármestere; Frauer Ludwig, a Burgenlandi Magyar Kultúregyesület elnöke; Kanicsó Zoltánné, az AMAPED pedagógusa; Kiss Ágnes, a Bécsi Magyar Iskola pedagógusa; Kladek Antal Mónika, a Felső-Ausztriai Hétvégi Magyar Óvoda és Iskola vezetője; Komon Erika, a Grazi Magyar Filmklub szervezője; Mertzne Kugler Annamária, a Collegium Hungaricum igazgatói asszisztense, a Bécsi Magyar Iskolaegyesület pedagógusa; Mohl-Szilvágyi Diána, a Felsőpulyai Népiszkola pedagógusa; Pál László atya, a Kismartoni Egyházmegye vikáriusa; Páll Csilla művészettörténész, az Ausztriai Magyar Evangélikus Egyház presbitere és Schenk Angyalka, az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetségének elnökségi tagja, az Innsbrucki Magyar Ifjúsági és Kultúregyesület elnöke (néhányan közülük, így Schenk Angyalka is később vette át az oklevelet).

A Felső-Ausztriai Hétvégi Magyar Óvoda és Iskola az alábbi sorokkal adta hírül az eseményt: „Nagy örömmel és büszkeséggel számolunk be arról, hogy a Bécsi Magyar Nagykövetségen megrendezett, az 1848–1849-es magyar forradalom és szabadságharc tiszteletére tartott ünnepi megemlékezés keretében iskolánk igazgatónője, Kladek Antal Mónika

rangos kitüntetésben részesült. Az elismerést a magyar közösségért, valamint a magyar nyelv és kultúra megőrzéséért és ápolásáért végzett elhivatott és példaértékű munkájának elismeréseként vehette át. Szívvel gratulálunk ehhez a megtisztelő kitüntetéshez, és további sikeres, örömteli munkát kívánunk!”

(Forrás: rolunk.at; Magyarország Bécsi Nagykövetsége; Felső-Ausztriai Hétvégi Magyar Óvoda és Iskola)

Oklevélátadás Innsbruckban

Szilágyiné Bátorfi Edit bécsi nagykövet április közepén Innsbruckba látogatott. Palkovits Valér innsbrucki főkonzul kíséretében az Innsbrucki Kvantumoptikai és Kvantum Információs Intézetben megbeszélést folytatott Frederica Ferlaino kutatásvezetővel, Johanna Pentz asszonnyal, az ArtFair Innsbruck igazgatójával, valamint Hermann Glettler innsbrucki püspökkel. Tiroli útja zárásaként nagykövet asszony a főkonzulátuson elismerő oklevélben részesítette Schenk Angyalka cserkészvezetőt, az Innsbrucki Magyar Ifjúsági & Kultúregyesület elnökét (*képünkön*).

(Forrás: Magyarország Főkonzulátusa Innsbruck)

A szabadság, az összetartozás és a közös felelősség a magyar jövő alapja – Nemzeti ünnepünk Zürichben

Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc alkalmából a zürichi magyar diaszpóra közössége is emelkedett hangulatú nemzeti ünnepi megemlékezést tartott március tizenötödikén a Grossmünsterrel szemben álló Kulturhaus Helferei kápolnájában, abban a történelmi épületben, amely egykor a város híres reformátorának, Zwingli Ulrichnak otthonául szolgált.

Az ünnepség ökumenikus istentisztelettel kezdődött Domahidi Nelli, a protestáns gyülekezet lelkipásztora és Varga Péter atya szolgálatával, ami méltó lelki keretet adott a megemlékezésnek. Az ünnepségen a jelenlévőket Zennyessy László, a Svájci MagyarHáz Alapítvány és a Zürichi Magyar Egyesület elnöke köszöntötte, majd Barcaszi-Nógrádi Zsófia, Magyarország berni nagykövetségének első beosztottja szövegezt a közönséghez, Orbán Viktor, Magyarország (azóta leköszönt) miniszterelnökének március 15-i üzenetét is tolmácsolva. Az ünnepi beszédet Rab Irén kultúrtörténész és publicista tartotta; előadásában több évszázados történelmi kontextusba helyezte a forradalomhoz és szabadságharchoz vezető folyamatokat.

Az ünnepség kulturális színvonalát Ihász Secerov Mária vezetésével a Zürichi Magyar Ökumenikus Golarits Kórus fellépése, Gencyilmaz András (hegedű) és Gencyilmaz Miklós (gordonka) hangversenye, valamint Bodó Bence Pál, és a hétvégi magyar iskola két növendéke, Kovács Krisztina osztályából Aradi-Végh Johanna és Skriba Lilla Viktória szavalata emelte. Utóbbi két fiatalnak Zennyessy László emléklapot adott át. A rendezvény a magyar és a székely himnusz közös elneklésével ért véget.

„Magyarországot végleg megtörni nem lehet” – Részletek Zennyessy László beszédéből

Kedves Ünneplő Közösség! 1848 márciusa nem csupán egy történelmi esemény a magyar történelemben. A magyar nemzet egyik örök tanúságtétele arról, hogy a szabadság nem ajándék, hanem vállalt felelősség. A magyar történelemben újra és újra meg kellett küzdenünk érte. A szabadságot nekünk soha nem adták ingyen. Generációk sora bizonyította, hogy a magyar nemzet akkor él igazán, amikor képes kiállni önmagáért, a méltóságáért és a jövőjéért.

A történelem során Magyarországot sokszor próbálták megtörni. Külső hatalmak gyakran hittek abban, hogy ez sikerülhet. De egy dolgot mindig alábecsültek: a magyar nemzet belső erejét. Azt az erőt, amely újra és újra talpra állította az országot.

Igaz, a történelemben voltak idők, amikor külső erők belső segítséget is találtak. Vigyáznunk kell, hogy ez ne forduljon ismét elő. De mindig újra bizonyosodott: Magyarországot végleg megtörni nem lehet.

Ma, amikor a világ ismét bizonytalan és változó, különösen fontos számunkra az 1848-as örökség, az a hit, hogy a nemzet közössége képes megőrizni értékeit, kultúráját és szabadságát, akár a Kárpát-medencében, akár a világ bármely pontján.

Mi, akik itt élünk a diaszpórában, Svájcban, különösen érezzük ennek a felelősségét. A magyar közösségek szerte a világban hidat jelentenek Magyarországnak és a világ között. Őrizzük a nyelvet, a kultúrát, az emlékezetet, és ezzel hozzájárulunk ahhoz, hogy a magyar nemzet egysége ne csak földrajzi, hanem lelki valóság is legyen.

Az elmúlt időszakban sokakat megérintett az a közösségi erő is, amelyet Magyarországon közel kétszáz ezer ember részvételével megrendezett békemenet mutatott meg. Ezek a pillanatok emlékeztetnek bennünket arra, hogy a nemzeti összetartozás érzése ma is élő és erős valóság.

Kedves Honfitársaim! A szabadság nemcsak történelmi emlék, hanem mindennapi felelősség.

1848 öröksége arra tanít bennünket, hogy a nemzet jövője mindig a közösség felelőssége. Akár otthon, a Kárpát-medencében, akár itt a diaszpórában élünk, mindannyian részesei vagyunk ennek a történetnek.

Emlékezzünk ma tisztelettel azokra, akik a magyar szabadságért harcoltak, és vigyük tovább azt a hitet, hogy a szabadság, a nemzeti összetartozás és a közös felelősség a magyar jövő alapja. Köszönöm, hogy együtt emlékezünk!

(Képen: a Zürichi Magyar Ökumenikus Golarits Kórus) (Szöveg és fotó forrása: Svájci MagyarHáz Alapítvány)

A szívünkben megtalált fényt nem tarthatjuk meg magunknak, tovább kell adnunk azt!

Feltámadt Krisztus, Alleluja!

Végre megérkeztünk és egy újabb utazás végére értünk. Sokan emlékezhetnek, hogy hamvazószerdán milyen elhatározásokkal indultunk el hathetes utunkra, hogy felkészüljünk Jézus halálára és feltámadására. A homlokunkra hamuból rajzolt kereszt emberi mivoltunkra emlékeztetve indított el minket. Porból

lettünk és megváltásra szorulunk. Katolikus egyházunk élete a diaszpórában sem tér el az anyaországi hagyományoktól. A nagybőjtői időben, március 13–15. között lelkigyakorlaton vehettek részt az augsburgi, neuulmi, neuburgi és kempteni magyar testvérek. A lelkigyakorlatot Sajgó Balázs atya, a Gyulafehérvári Főegyházmegye Caritas-igazgatója vezette. Gondolatai segítettek elcsendesedni és újragondolni az Istennel való kapcsolatunkat, az imádság tükrében. Hála és köszönet Balázs atyának mély és tiszta gondolataiért.

Az augsburgi közösség másik idej kiemelkedő nagybőjtői vállalása az volt, hogy hosszú

szünet után az énekkar újra énekelve adja elő a jól ismert Passiót. A próbák jó hangulatban teltek. Köszönet minden tagnak, akik segítettek ezt megvalósítani. Külön köszönet Sebők Ibolyának, énekkarunk vezetőjének és Kibili Gizella organistának. Az ő türelmük és szakmai ismereteik nélkül nem jött volna létre ez az esemény. A próbakon nemcsak a passiót tanultuk, hanem már a húsvéti zsoltárokat is gyakoroltuk, hogy az ünnepi szentmise még szebb és még különlegesebb legyen mindenki számára.

„És vigásá töltse el szent anyánkat, az Egyházat, hogy ilyen fényesség ragyog benne, visszhangozzék a nép szent éneke, bátran töltse be az Isten házát” (Húsvéti örömeink).

Az imádság és az összetartozás erejét jelzi az is, hogy a neu-ulmi közösség közös keresztútimádságot is szervezett. Nagypéntek megrendítő erejét egyháztanácsotunk, Kovács László főiskolai tanár gondolatai éreztették. Ennek vezérfonala az volt, hogy őt átlagosnak tűnő ember – Péter apostol, Pilátus, Cirenei Simon, Mária és Mária Magdolna – hogyan és mi célból került bele a Passióba. A zárógondolata ez volt: „Nagypéntek nem zárja le az üdvösségtörténetet. Gyertek el holnap is, mert akkor lesz a feltámadás!”

hogy az ünnepi szentmise még szebb és még különlegesebb legyen mindenki számára.

Laci szavai meghallgatásra találtak. Szombaton este, az itteni hagyományoknak megfelelően megtelt a templom. A tűzszenteléssel elindult az a csodálatos folyamat, amit a húsvét örömeinek mondanivalója vitt tovább, majd az olvasmányok és az evangélium mint örömhír koronázott meg, hogy Jézus meghalt, de feltámadt! Üres a sír! Nekünk pedig most már örömeznünk kell. És a megtapasztalt fényt, örömet nem tarthatjuk meg magunknak, hanem tovább kell adnunk a következő nemzedéknek. Hadd hozzam ide Fábry Kornél püspök atya gondolatát, hogy Istennek nincsenek unokái, csak gyermekei, minden generáció maga kell hogy meghozza ezt a döntést.

A diaszpórában élő magyar katolikusok nagyon igyekeznek megkönnyíteni a következő generáció e döntésének meghozatalát.

A hagyományok továbbélnek és az öröm átadása a világnak ezen a táján is tökéletesen megvalósítható. Amíg nagyon sok hí-

vünk hazalátogatott a szülőföldjére, úgy nagyon sok hívünk fogadta itt vendégül rokonait. A vasárnapi szentmisén pedig együtt vettek részt. Nagy öröm volt látni és hallani együtt imádkozni a híveket és együtt énekelni a himnusokat!

A szentmise végén megtörtént az ételszentelés is (*képünkön*). A mise után agapé (szeretetvendégség) volt. Itt előkelezték a magyar ízek, sonka, torma, kolbász, sárga túró. Jóízűen és örömmel fogyasztottunk a megszentelt eledelekből.

A hagyományok továbbélését mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a neu-ulmi közösségünk még közösségi locsolkodást is szervezett vasárnap a szentmise után. Köszönet érte.

Ösztöndíjasként nagy élmény volt és felemelő érzések töltötték be szívemet. Köszönet minden közösségnek!

Tóthbegyi Zolt korosiprogram.hu

Gyere velem Assisibe!

Öhöz megyek, Szent Ferenc drága kicsi testéhez, amit nyolcszáz év enyészete meghagyott nekünk (úti jegyzet)

Isteni sugallatra – Menj csak! Veled leszek! – indultam útnak vasárnap hajnalban. Aludt még a Város, csendben kisurrantam, Assisi felé. A városon túl hófehéren deres a zöld mező, pár fok fagypontra alatta, de lassan már kezd pirkadni. Ez Szent Ferenc órája, amikor fölkel az ő Nap Testvére, s megcirógatja a Poverello arcát, aki La Verna közel ezer méteres hegyoldalán – szinte már teljesen vak szemével – belemártja arcát a fénybe. Nem lát, de lángol az arca és ekkor születik a Naphimnusz. Azt érzi magán, Isten tekintetét, amit kedves juhocskájának, Leó testvérnek a kérésére irt áldásként: „*Aldjon meg téged az Úr és őrizzen meg téged; mutassa meg neked arcát és könyörüljön rajtad. Fordítsa feléd arcát és adjon neked békét. Aldjon meg téged az Úr; Leó testvér.*” Testén már az öt sebhely, arcán a rőt napsugár az Úr tekintetével. Öhöz megyek, drága kicsi testéhez, amit nyolcszáz év enyészete meghagyott nekünk. Kezembem a rózsafüzér, és nem is sejttem, hogy életem egyik legrózsafüzéresebb napja előtt állok.

Nem terveztem én semmit, nincs semmi jezsuita megkülönböztetés, egyszerűen oda-bíztam magam a Gondviselésnek. Február 21-én, szombaton „emelték fel” Szent Ferenc földi maradványait (spoglie) és tették ki közszemlére (ostensione), most vasárnap pedig már látogatni (venerare) lehet. Először történik mindez nyolcszáz év óta. Történelmi esemény. Tudtam, ezek és ezek kerekednek fel, hogy leróják tiszteletüket a Szent előtt, így hát nem sok esélyem volt, hogy bejussak Hozzá. Imádkozom a rózsafüzér, közben arra gondolok, hogy nekem jó lesz még a bazilika oldalán is, pár méterre Tőle, behunyom a szemem és már Mellette is vagyok.

Assisit szeretem a kertek alól becserkészni, ismerem az utat, így Rivortortónak tartok, ahol az első Regula pápai szóbeli jóváhagyása után Francesco első kicsi közösségével megtelepedett. Első ház, első szeretet! Továbbindulva, táblát is látok az útszélen, hogy „Assisi, Città di San Francesco” és jönnek a testvérvárosok nevei. Ez mindig meghat és olyan gombócok torokkal olvasom, először Betlehem, aztán abécésorrendben az Egyesült Államokbeli San Francisco, majd Santiago de Compostela, s végül Szent II. János Pál pápa Wadowice szülővárosának a nevét. Egy kis podéra-tanya mellett mimózafa áll teljes díszében és vakító sárga színnel hirdeti a tavaszt, melynek errefelé ő hivatalos hírnöke. S a mimóza mögött a szent város sziluetje, a Santa Chiara tornyával..., s látom, szelíden hívogat.

De előbb az innét már csak pár kilométerre álló „falakon kívüli” San Damiano, ahol a parkolóban leteszem a kocsit és gyalog indulok fölfelé a még jócskán néptelen városnak. Az Újkapun, Porta Nován át elsietek a Santa Chiara-bazilika mellett, majd keresztülvágok a főtéren, ahol még eredetiben áll a kétezer éves egykori Minerva, mára már Mária-templom, szemben a városházával, és fölfelé sietek, hogy a Szent Ferenc-bazilikát föntől és keletről közelebbről meg. Ez az odaérkezés, a hozzá-lépés nagyon fontos, mint a zenei prelúdium az első nagy tétel előtt. Hátam mögött éppen szembe kapja a fényt a bazilika homlokzata, ragyog a későromán-koragót, fehér-rózsaszín kő-ötvözet, hunyorog még a rozetta-rózsablak is. Itt fön, a magasból letekintve valami fontosat lehet megérteni, éppen ebből a pozícióból. A Poverello bazilikája a középkori városfalon kívül épült, egy hozzá egészen közeli dombon, ahol a törvényes halálos ítéleteket végrehajtották, ezért is nevezték Collis Inferni-nek, a Pokol dombjának. De hát – kérdezheted joggal – pont ide kellett építeni az ő templomát? Igen, éppen ide, döntöttek róla az első minorita szerzetesek: azért, mert Jézus is „kivégzés helyén”, a Koponyák hegyén, két gonosztevő közt halt meg, éppen a városon kívül. Az a Ferenc ugyanis, aki életében egészen páratlan módon követte a Názáretit, éppen a halálában nem pártolhatott el tőle! Nem volt ez könnyű döntés az első ferenceseknek, mert a Porciunkula mellett maradt „spirituálisok”, a „ferencesek” azt szerették volna, hogy Ferenc atyjuk testét ott temessék el, ahol 1226. október 3-án tranzitált, átment az Atyai Háza.

Végül Szent Ferenc egykori atyai jó barátja, Ugolino bíboros, akkorra már IX. Gergely pápa döntötte el a kérdést, mégpedig egy keresztség formájában: azt a kivégzős dombot becsületesen „megkeresztelte” Collis Paradisi, Paradicsom dombja névre és jó másfél évvel a Szent halála után, 1228-ban a San Giorgio-templomban, ahol eltemették a Poverellót, oltárra emelte a holttestét, vagyis szentté avatta. Nem sokkal később a közeli Perugiából ismét Assisibe jött, ezúttal már azzal a szándékkal, hogy letegye az új templom alapkövét. A szűk és meredek dombháton éppen csak elfért egy nagyobbfajta bazilika és mellette-mögötte egy terjedelmes klastrom, a Szent Konvent, a konventuális ferencesek (nálunk minoriták) anyarendháza. Két évvel később már állt az altemplom és 1230-ban a San Giorgioból áthozták immár Szent Ferenc testét és eltemették a főoltár alatt. Amikor pedig a felső templom is elkészül és Giottóké kifestik, a Poverello földi maradványait tartalmazó egyszerű kőszarkofágot egészen mélyen a kőkemény sziklába rejtik... és telnek-múlnak az évek, évtizedek, évszázadok, mígnem 1818-ban VII. Piusz pápa engedélyével – minthogy pápai bazilikáról van szó – feltárják, a holttestet azonosítják és mélyen az altemplom alatt jó pár méterrel egy szűkebb kriptakápolnát alakítanak ki, hogy a hívek immár közvetlenül a szent sírja előtt imádkozhassanak.

Ennyi tehát a történelem, a valóság pedig az, hogy látom a tenger tömeget az altemplomba fölvezető Zarándok-udvarban. Sorban állás, ellenőrzőpont, engedélyek, minden megy szépen rendben, csak éppen nem nekem. Marad a rózsafüzér és a templomfal. Ott meghúzó magam: *Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek Szent Anyja imádkozzál értünk...* – kérem, és a Szűzanya velem imádkozik, sőt még arra is int, hogy próbálkozzam mint rádiós. Tegnap egészen záróráig, fél nyolcig dolgoztál, menj és mondjad! – biztat, mint Kánában. Én azonban nem ilyen fajta vagyok, tehát szabódom és őszintén ügyetlenkedem, mire kérdésemre-kérésemre egy szervező-fajta felkiált: Ott van éppen Giulio testvér! A nevezett Giulio testvér, egészen fiatal, a konventuálisok szürke kapucnis csuhájában erre fölkapja a fejét és odajön, kérde, miben segíthet. Szent Ferenc előtti szeretnék imádkozni és aztán hírt adni erről a személyes élményről, beszámolnék a Vatikáni Rádióban. Mint később kiderült, ő a Szent Konvent kommunikációs igazgatója, aki engem azonnal „kollégának” hív, szó szerint kézen fog és betesz a sorba, de már bent az altemplomban. Ad egy névjegykért is, ha netán később még tudna segíteni...

Ettől kezdve egyéb nem is történik, csak lassan araszolunk előre a csigavonalas koronok közt. Ismerős a hely, nagyon sokszor jártam itt, ismerem a kápolnákat, Cimabue, Giotto, Simone Martini, Lorenzetti freskóit, de most mindez nem fontos, egyedül csak Ő, akinek testét, földi maradványait megőrizte az Idők Ura. A dicsőséges olvasót imádkozom, és bár nem beszélgetünk egymással, lasanként szemléletmást megismerkedünk a szomszédjainkkal. Tényleg, miféle sokszínű népség vagyunk, nincs kategória, mely ne lenne itt, egyháziak, papok, férfiak és nők szerzetesek, Teréz anya indiai nővérei, feketék, fehérek, mosolygós és udvarias japánok, szőke hajú szlávok, mind-mind egy család! Családok is jönnek, egy anya ölében hordja alvó kisgyermekét. Valahogy Szent Ferenc családja, de még inkább Isten Népe vagyunk. Teszem hozzá, Isten Szent Népe, nem is annyira morális értelemben, hanem a szív szándékában. Hogy mit is tud „csinálni” az a pár maréknyi csonttörmelék, immár nyolcszáz évvel annak utána, hogy elrebbent belőle a lelke az Atyja kebelére! Frissen él még bennem Boldog Celanói Tamás róla írt

és a napokban újraolvasott első életrajzának vallomása, ahogy megélték szeretett atyjuk tranzitusát.

Visszakéredkedett a számára legkedvesebb helyre, arra a földdarabcskára, a porciunkulai szerzet mellé, és maga mellé kérte két, különösen is szeretett testvérét. Jöttek is, Angelusz és Leó testvérek és az atya parancsának engedelmeskedve a közelgő halálára való tekintettel ujjongó lélekkel és messze-csengő hangon elénekelték az Úr dicsőítését, vagyis az ő Naphimnusát, benne a nemrég hozzáírt és most elevenedő sorokkal: „*Aldjon, Uram, nővérünk, a testi halál, Akitől élő ember el nem futhat. Aki halálos bűnben halnak meg, jaj azoknak, És boldogok, kik magukat megadták te szent akaratodnak.*” Utoljára ez a drága jó bibliás ember előhozattatta az evangéliumos könyvet, és felülvetve azt olvasták neki: „*Közel volt már húsvét ünnepe. Jézus tudta, hogy eljött az óra, amikor a világból vissza kell térnie az*

Az Assisi Szent Ferenc-bazilika a kolostor udvarából (Forrás: Pixabay)

Atyához...” (Jn 13,1). Lám, mennyire egyek a halálukban is! Olvasás után felőveztek az atyát vezeklővvel, hamuval meghintették és a földre tett testét imádkozva körülvették az ő „juhocskáit”, amikor íme, szentséges lelke elvált a testétől és beletemetkezett az örök fény mérhetetlen tengerébe, teste pedig elaludt az Úrban – ahogy Celanói Tamás írja. Ezt olvasva be kell csukni a szemet és sokáig kell finoman hallgatni...

Az altemplomban halk meditatív zene szól, lassan libasorba rendeződünk és egyszer csak ott állok a szentély előterében a bronzkoporsóra helyezett üvegkoporsó előtt. Sanctus Franciscus 1182–1226. Meg sem állhatunk, lassan lépdelünk, közben látom a számtalan csontdarabka kirajzolta emberforma testet. Egyik sarokban mérték: 139 cm. Magamhoz mérem és Jézusra gondolok, aki tényleg a kicsiket hívta: *Engedjétek hozzám!* Ferenc pedig ment és mint a megtérése utáni húsz esztendőben is megszámlálhatatlan sok embert vezetett az Urához, úgy ment minden tovább Tranzitusa után is. Nyolcszáz év óta az a mindössze 139 centiméteres apró emberke a világon – könnyen meglehet – a Gondviselésnek talán a leghatékonyabb eszköze lett és maradt mindmáig! Ha a szívemre hallgatok, magamhoz ölelném az üvegkoporsót, de rövidre fogom magam és lehajolva csak megsimogatom. Pár másodpercre ottmarad a kezem – de jó is, hogy ezt megtettem –, mert amikor a jobboldali keresztahajó lépcsőjén kiérek a Szent Konvent kolostorudvarára, érzem, ott maradt az „ő érintése” rajtam. Ahogy Tranzitusa előtt az övéi kérték az áldását, úgy most én ezt az érintést veszem a Poverello áldásának. Hogy mi is történt még aznap, talán még megírom, de igazában úgy jártam tovább a várost, mint Szent Ferenc megérintettje, aki tele lelkesedéssel, mindenre készen áll, csak hogy bennem is valami olyan történjen, mint Ferencben, aki nagyon, maradék nélkül szerette az Urat.

Megjártam a Spogliazione Szűz Mária templomát, imádkoztam Szent Carlo Acutis sírja előtt, a San Rufino gyönyörű románkori bazilika előtt balra megsimogattam a falat, mert ott állt egykor Santa Chiara háza, és megálltam a bazilika kriptájában a tágas keresztelőmedence előtt, ahol 1182-ben Ferencet, majd 12 évvel később, 1194-ben Klárát

megkeresztelték. A Santa Chiara-bazilika San Giorgio-kápolnájában sokáig ültem a San Damiano eredeti feszület előtt, mely 1205-ben megszólalt Ferencnek. A főtér alatt odaültem Ferenc szüleinek bronzszobrához, és hálát adtam, hogy így vagy úgy, de nekünk adtak egyetlen gyermeküket.

Öreg este lett, mire az esti imára betértem a San Damiano klarissza kolostorba, ahol egykor minden elkezdődött. Szemben a lenyugvó nappal indulok a kocsihoz, amikor futva utolér egy fiatal ferences atya. Látja, hogy indulnék és látja a papi ingem, így is szólít: Padre, tudna-e nekünk segíteni? Édesapám rosszul lett, taxit hívtunk, de nincs szabad autó, a mentősök is foglaltak, el tudna-e vinni bennünket a Santa Chiara-hoz? A kezemre nézek és mondom is a ferences testvéremnek: nemrég érintetem Ferenc testét, így mondtam – corpo di Francesco –, vajon tehetek-e másként, mint hogy azonnal indulunk. Beültetjük hátulra a sápadt és erőlen papát és fölkapatunk a San Damiano völgyéből a Santa Chiara-hoz, kisegítem őket a kocsihoz, ők pedig azt köszönik, hogy a bajból segítem ki őket. Megöleljük egymást, mondom, hogy magyar jezsuita vagyok, mire újrazunk egyet. Úgy vágytam erre a „szolgálatra”, hogy a nagy lelki találkozás valahogyan „meg is testesüljön” bennem!

Aztán egyedül maradok, de immár megtelt szívvel, mert a „fölkent kezem”, lám, segíthetett a rá-szorulóknak és éppen ez hiányzott nekem. Nem, semmi egyéb nem kellett, sőt csak az az egy hiányzott, hogy mindezt megoszthassam valakivel. Ő pedig küldött hozzám rászorulókat, de előtte fölserelt engem.

Mielőtt visszaindultam volna Rómába, még betértem az Angyalos Boldogasszony bazilikába és beültem egy fohászra a kicsi Porciunkula-kápolnába. Nem csoda, hogy úgy szerette Francesco ezt a helyet, hogy innét akart „hazamenni”. Ott van mögötte a Tranzitus-kápolna, ahol – utolsó óráján – egykor a Poverello azt kérte, hogy tegyék le mezítelenül az anyaföldre. Mivel a testvérek szabódtak, megparancsolta, hogy ők is értsék, oda akar kerülni, a humorra, amit annyira szeretett, de még inkább az abból eredő lelkületet, a humusz szig hajló alázatot kereste, amit a latin szó gyönyörűen magában is hordoz: humilitas! Hadd idézzem fel az éppen itt, a Tranzitusa helyén utoljára hallott Naphimnusz záró sorát, ahogy megírta, az akkori köznyelv olasz dialektusba forduló latinján: *Laudate et benedicite mi' Signore et rengratiate et serviate cum grande humilitate! Dicséritek az Urat és áldjátok, És mondjátok hálát neki, És nagy alázatosan szolgáljátok!*

Vértessaljai László SJ

Kiadóváltás történt az *Életünk* újságnál

Az *Életünk* – Az európai magyar katolikusok lapja 2026. március 1-jétől a Keresztény Jövőkért Alapítvány kiadásában jelenik meg. A Keresztény Jövőkért Alapítványt 01-01-0013589 sorszámmal 2024. január 12-én vette nyilvántartásba a Fővárosi Törvényszék, tevékenységi körében pedig a lap- és könyvkiadás, illetve -terjesztés is szerepel. A szervezet székhelye, telefonszáma és képviselőjének személye megegyezik a Misszió Média Kft. ezen adataival, bankszámlaszáma pedig:

Keresztény Jövőkért Alapítvány
11716008-22541567

HU50 1171 6008 2254 1567
00000000
SWIFT (BIC): OTPVHUB

OTP Bank Nyrt.
H-1163 Budapest, Jókai Mór u. 3/b.

A Misszió Média Kft. határozatlan ideig az *Életünk* online kiadásáért és fenntartásáért felel.

Roger testvér és a pécsi rendszerváltás

A hitéleti események iránti „érdeklődés” okai

A szocializmusban, a hetvenes években már lágyuló diktatúrában az egyházak a tiltottból a túrt kategóriába kerültek. (A korszakot a három t jellemezte – tiltott, túrt, támogatott –, minden kezdeményezést, csoportot, rendezvényt ennek megfelelően soroltak be.) Még meg-megjelentek az államvédelmiek a nagyobb tömegeket megmozgató hitéleti eseményeken, figyelték, hogy kik vannak ott, mi hangzik el, megírták a jelentéseiket, de a rendszerváltozás előtti 10-15 évben már erősen lanyhult ez a fajta „érdeklődés”.

Bíró László nyugalmazott katolikus püspököt 1974-ben szentelték pappá. Vannak élményei az átkosból, és a fordulat utáni esztendőkből is, amikor mások más okból kifolyólag kezdtek „érdeklődni” a vallás iránt és jártak – egy darabig – templomba.

Mária-búcsú

– Az ötvenes években még nem ment ritkaságszámba a papok koncepciók perében történő elítélése, bebörtönzése; gyilkosságokról is tudunk. Kezdő káplán koromban, a hetvenes évek közepén ilyesmi már nem fordult elő, de gyanús „véletlenek” adódtak. Egyszer Mágocsról indultunk volna a plébániával a magyaregryvi Mária-búcsúba. Folyt a lelki előkészítés, erről prédikáltunk az előtte lévő két hétben, hívtuk a hívek sokaságát. S mi történt? Az utazás napján elromlott minden busz. Nem tudtuk odajutni.

Hittan

– Szigetváron is voltam káplán. Kihirdetem, hogy lesz hittanbeíratás. Két szülő bejött a plébániára, hogy beírassa a gyereket. Mondtam nekik, hogy nem itt kell, hanem az iskolában. Csakhogy onnan továbbküldték őket Szigetvárra, s mire visszaérkeztek, már lezárult a beíratási időszak. Elbeszélgettem a pedagógussal, hogy miért csinálta ezt. Először kedélyesen mondta, hogy meg akart engem kímélni a munkától (két gyermeknek hittanórát tartani), meg azt is érzékeltette, hogy szegény egy állami iskolára nézve, hogy még a hetvenes években is van hittanbeíratás. Aztán elsírta magát, bevallva, hogy ő nem ellensége az egyháznak, az édesapja református lelkész, de tart a retorziótól.

Szent Jobb

– Ha az iskolaiban nem is, a templomi, plébániái hitoktatásban szabadok voltunk. A pécsi székesegyházba 1977-ben kerültem káplánnak. Voltak általános iskolás és gimnazista csoportjaink, és elkezdődhetett az egyetemista hittan is. Házás csoportok is szerveződtek, a város jeles polgárai jártak hittanra, vállalva az akkor még mindig létező kockázatot: orvosok, pedagógusok, jogászok. Emlékezetes élmény volt, amikor 1988-ban Pécsre érkezett a Szent Jobb. Először a dzsámiban töltött egy napot, aztán átvittük a székesegyházba. Szemerklét az eső, körülbelül 2-3 ezer fiatal sorakozott fel mögöttem, és csendben, szó nélkül kísértük a szent ereklyét ezen az úton. Nagy, fegyelmezett tömeg. Atrocitás nem történt, bennem az öröm társult a felelősségérzettel és a hálával, hogy átélhettem ezt.

Roger testvér

– Püspöki titkárként is dolgoztam a nyolcvanas években Pécsen. A taizéi testvérek járták az országot – járták a világot –, lelkiségüket terjesztve. Amikor Baranyába jöttek, nálam aludhattak a titkári szobában. (Sokan hallottunk már akkor Roger testvérről, aki Franciaország déli részén, Taizében ökumenikus szerzetesközösséget hozott létre 1940-ben.) Évente két nagy találkozót szerveztek európai városokban, azokhoz kerestek helyszíneket. A magyarországi területi felelősük Alois testvér volt. Vele egyeztettem, és referáltam a püspökömnek, sőt be is mutattam Cserháti Józsefnek. Ő ekkor szobán meghívta Roger testvért, hogy jöjjen el Pécsre prédikálni. Erkezett a visszajelzés: szívesen eljön, milyen időpont lenne jó? Püspök úr ekkor, 1988 tavaszán felment Pestre az Állami Egyházügyi Hivatalba, kérni a hozzájárulásukat. Anélkül ilyen „tömegrendezvény” nem volt szervezhető. Az államtitkár, Miklós Imre

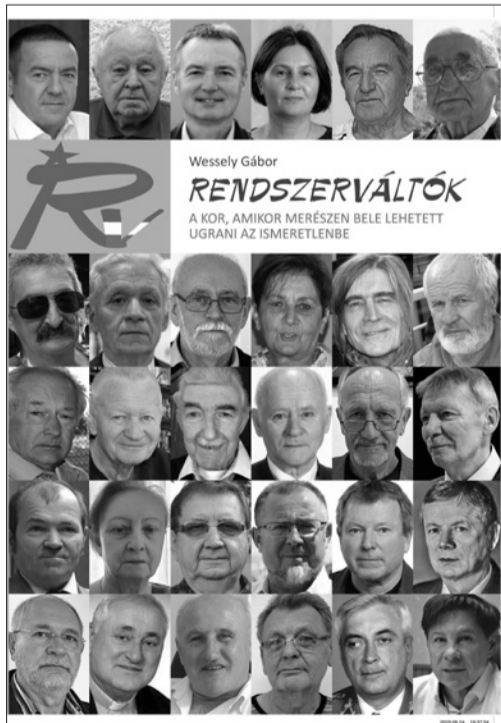
keckegetett vele: „Püspök úr, az ön hiúságának még erre is szüksége van?” Bántotta ez a püspököt, s bár nem volt egyértelmű elutasításnak tekinthető, halogatta a dolgot. Aztán ősszel még egyszer felment rákérdezni: létrejöhet-e Pécsen a taizéi találkozó? Fél év alatt nagyot fordult a politikai széljárás. Ekkor már ezt a választ kapta: „Püspök úr, könyörgöm, rendezzék meg!” (Propaganda szempontjából ez fontos volt nekik. Bizonyíthaták a világnak, hogy Magyarországon teljes a vallásszabadság.) Nekiláttunk 1989 elején a szervezésnek, Alois testvérral. Egy iskolában egyeztetünk az igazgatóval a szálláshelyéről. Amikor kijöttünk, nevetve kérdezte: „Láttad, hogy hol tárgyaltunk? A szentháromság előtt!” Hirtelen nem tudtam, mire gondol, de felvilágosított: Marx, Engels és Lenin képe lógott az igazgatói iroda falán. A találkozót végül is 1989. április 28–30. között sikerült megtartani, körülbelül 15 ezer fiatal részvételével. Egy nyugati újságíró odajött hozzám, beszélgettünk, s egyszer csak azt mondta, hogy véleménye szerint Magyarországon most történt meg a rendszerváltás. Igazat adtam neki.

Megfigyelők

– Érdemes megemlíteni még a szocializmus puhuló időszakából a máriagyűdi találkozót. A nagymarosi katolikus ifjúsági rendezvények sikerén felbuzdulva kezdtük a szervezést a Pécsi Egyházmegyében, valamikor a nyolcvanas évek elején. Egyre ismertebbé vált ez a háromnapos nyári esemény, egyre többen jöttek, 1985-ben már körülbelül 1200-an voltunk. Fegyelmезetten vettek részt a programokon a fiatalok, kötött napirend szerint zajlott minden. Akkoriban kezdtek terjedni a karizmatikus énekek, gitárkísérettel; mindenki rengeteg élménnyel tért haza. Jelen voltak természetesen a hatalmas emberei is mint megfigyelők. Résen kellett lenniük, mert úgy értesültek, hogy Lengyelországban is a búcsújáráhelyeken kezdte megszólítani az embereket és bontakozott ki a Szolidaritás.

Nagypályán focizni

– A társadalmi fordulat után a papok megtúrtságának, mellőzöttségének vége szakadt. Mindenhová hívtak bennünket, interjúkat adtunk, előadásokat tartottunk, tévés, rádiós műsorokban szerepeltünk. Már nem is győztük energiáival. Úgy éreztük magunkat, mint az a focista, akinek a kispálya után hirtelen nagypályán kell játszania. Az egyházi iskolák visszaigénylése és működtetése, fenntartása is hatalmas feladat volt. Gyulay Endre szegedi püspökre bízta a püspöki kar

az ingatlanügyek rendezését. Nálunk, a Pécsi Egyházmegyében pedig Kalász Gyula atya próbálta kézben tartani ezt a feladatot. Szerények voltunk a visszaigényléseknél, mert tudtuk, hogy nemcsak megszerezni kell valamit, hanem gondos gazda módjára üzemeltetni is. A feltételek is nagyon lassan tisztázódtak a tulajdonjog-átruházással és a felekezeti oktatás finanszírozásával kapcsolatban. A tanárok se voltak irigylésre méltó

helyzetben, hiszen nem sokkal korábban még marxista kiképzést kaptak, most meg átvette őket az egyház, ha vállalták, hogy a megváltozott körülményekhez igazodva maradnak az adott intézményben.

Ijedtükben elkezdtek templomba járni

– A szocializmusban világos volt, hogy mi a fekete, mi a fehér. Az, amit az állampárt annak mond. A megváltozott helyzetben azonban döntéskényszerbe kerültek az emberek: nekik kellett választaniuk a fekete és a fehér között. Szokatlan, zavaró volt ez sokak számára. Fel kellett nőni a feladathoz. Bizonytalanok voltak abban is, hogy most kötelező lesz-e templomba járni vagy nem. Számít-e ez valamit, ha valaki egyetemre akar jelentkezni vagy közéleti karriert kíván építeni. Mit érdemes meglépni annak, aki nem akarja kockáztatni saját maga vagy a gyermekei boldogulását. Egyszer bejött hozzám egy nagyapa a plébániára: „Kérem, keresztelje meg az unokáimat! A gyerekeimet nem kereszteltettem meg annak idején, mert akkor azt mondták, hogy nem kell, most meg azt mondják, hogy kell.” Elég naiv történet, de érzékelhető az átmeneti tanácsalanság, átmeneti félelem. Hogyan kell viselkedni, mihez kell alkalmazkodni ebben a szituációban? Aztán hamar eltűntek a sorainkból azok, akik ijedtükben elkezdtek templomba járni. Mert rájöttek, hogy ettől nem lesz magasabb se a rangjuk, se a bérük.

Valós közösség

– Az egyház tiltott és túrt időszakát senki nem kívánja vissza. Az viszont kétségtelen, hogy akkoriban csak azok maradtak a köreinkben, akik komolyan vették a hitet, s nem valamiféle ugródeszkának tekintették. Kíváncsiskodók persze mindig voltak, vannak: hitkeresők, minőségi érdeklődők. (Nem idesorolva a fizetett kíváncsiskodókat.) Egyszer a nyolcvanas években az egyetemisták hittanjárta be-bejött az egyik tanárunk is, aki marxizmust oktatott. Azt mondta: „Én azt tanítom, hogy valós közösség kizárólag marxista alapon működhet, minden más közösség csak látszatközösség. Nálad meg azzal szembesülök, hogy itt egy valós közösség, miközben nálam meg még látszatközösség sincs.”

Hírek

Az első máriapócsi könnyezés 330. évfordulóján felkereste a kegyhelyet a bécsi Stephansdom káptalanja. Látogatásuk különlegessége abban áll, hogy ők az őrzői az eredeti pócsi kegyképnek. Háromnapos zárándoklatuk görögkatolikus Szent Liturgiával kezdődött. A bécsi vendégek megismerkedtek a csodák helyével, az általuk őrzött első pócsi könnyező kegykép szülőföldjével.

Lapzártánk idején Szent Erzsébet-szobor avatására készülnek Bretagne-ban a Szentek völgyében. Az emlékmű Matl Péter Munkácsy Mihály-díjas kárpátaljai művész munkája. A Vallée des Saints-ben felállított, négy méter magas, rózsaszín gránitból készült alkotáson március 9. óta dolgozott a helyszínen a művész, és ebben a fia, Szilárd

Nemcsak a lent van, hanem a Fent is

– Kevés a pap, kevés a hívő, ezt látjuk ma. Viszont megindult egyfajta őszinte érdeklődés is. Jó néhányan vannak, akik felnőttként keresztelkednek meg. Sosincs későn, csak komolyan kell gondolni! Ötven év fölötti elsőáldozóm is volt már. És a felnőtt keresztelkedők, felnőtt elsőáldozók nem maradnak el; járnak továbbra is rendszeresen a szertartásokra. Egyszer felkeresett egy házaspár, hogy az állami esküvőjük ötvenéves évfordulóján szeretnének Isten színe előtt is egybekelni. Felkészítettem, meggyónattam, megáldoztattam, megesketttem őket. Az ilyen esetek során a visszajelzésekből azt a következtetést vontam le, hogy a legtöbb emberben él a vágy, hogy tartozzon valahova. Tartozni akarnak egy érdekektől mentes, becsületes, szeretetteljes társasághoz. Vonza őket a tisztaság. Kell. Érzik, hogy nemcsak a lent van, hanem a Fent is.

Wessely Gábor
(Részlet a *szertő Rendszerváltók – A kor, amikor merészen bele lehetett ugrani az ismeretlenbe* című kötetéből, *Geográf, Tolna, 2025*)

Bíró László püspök

1950-ben született Szekszárdon. Ugyanott szentelték pappá 1974-ben. Püspökké Kecskeméten szentelték; II. János Pál pápa nevezte ki, 1994-ben. A Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye helynöke volt, majd család-püspök, a budapesti Központi Pápa-nevelő Intézet rektora (1995–2008), az Egyetemi templom igazgatója, tábori püspök (2009–2021), és más pozíciókat is betöltött, például az egyházi sajtóban, ahol az *Új Ember* című lap szerkesztőbizottságának elnökeként tevékenykedett hosszú ideig. Jelenleg Pécsen él, a pálosok kolostorában. Volt nyolc lábmutétje, nehezen közlekedik, visszavonulásra kényszerült. De nyugalmazott püspökként is végez lelki szolgálatot: misézik (ülve, lásd a fotót), ifjúsági és házaspár-lelkiségi csoportot vezet. Munkásságáért megkapta többek között a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjét (2012), a Mindszenty-emlékérmet (2017), a Szekszárd Város Díszpolgára címet (2019) és a Pro Communitate díjat (2024).

volt a segítségére. A szobor ötletgazdája A. Szabó Magda volt, aki a Magyar Intézet művészeti vezetőjeként tartózkodott Párizsban 1999–2005 között. A forrást Magyarországon miniszteri és alapítványi támogatásból sikerült megszerezni. Mivel a Párizsi Magyar Katolikus Misszió védőszentje Árpád-házi Szent Erzsébet, a magyar és a francia szervezők szeretettel hívták a Misszió híveit a május 2-i, rendkívüli szoboravatásra. A Szentek völgyében Szent Erzsébet lesz az első magyar szent a kb. kétszáz breton és francia szent között.

Május 2-án Mindszenty József emlékezőnek magyar honfitársaink a kölni dómban. Halálának (1975. május 6.) évfordulójához kapcsolódva szentmisén imádkoznak a hitvalló bíboros boldoggá avatásáért, majd megkoszorúzzák a dóm kriptájában lévő emléktáblát.

(Nem csak) Gyermeknek

A munkában sincs lehetetlen

„A munka nemesít” – tartja a szólás. Jól ismerjük ezt a közmondást is: „Aki nem dolgozik, ne is egyék!” Mindenkinek megvan a maga munkája, hivatása: tanár, orvos, mérnök, pap... Vagy éppen ácsmester. Ugye te is hallottál már egy bizonyos ácsról, aki bő két-ezer évvel ezelőtt élt a Szentföldön, s akiről tudjuk, hogy fiát is igyekezett bevezetni az ácsmesterség rejtelmibe?! Igen, Szent Józsefre, Jézus nevelőapjára gondolok, akire ezekben a napokban, május elsején emlékeznek Egyházunk.

A munka valóban nemesít, hiszen ha becsülettel, a legjobb tudásunk szerint végezzük, akkor a feladatunk befejeztével jóleső érzés megállni, rátekinteni a munkánk gyümölcsére. Lehet az egy kiváló eredménnyel leérettsgizett osztály, egy meggyógyított beteg, egy felépített ház, vagy egy Isten felé terelgetett, hitetlen ember.

Ha a munka egyben a hivatásunk is, akkor azt általában szívesen, örömmel, jókedvvel végezzük. Hiszen a Jóisten hívott meg minket erre a feladatra. Azonban mindenivel előfordul, hogy olyan nehéz feladat tornyosul elé, hogy úgy érzi, nem képes vele megbirkózni. „Mit kezdjek ezzel a lusta, trehány, szófogatlan osztállyal?” – gondol-

hatja olykor egy tanár. „Ez a betegség visszafordíthatatlan, itt emberként már nem tudok segíteni” – vélekedhet egy orvos. „Ilyen rossz természeti adottságok mellett, emyire silány alapanyagokból nem tudom felépíteni a házat” – mondhatja egy mérnök. S bizony, sokszor egy pap is elbizonytalanodhat: „Vajon képes vagyok Istenhez vezetni a híveimet?” Te mint kisdíák, érezted már úgy, hogy lehetetlenség megtanulni egy hosszú verset? Vagy azt, hogy bármennyire is igyekszel, nem fog jól sikerülni a dolgozat?

Mindenkinek az életében vannak lehetetlennek tűnő helyzetek. A jó hír az, hogy ezekben a kilátástalan pillanatokban van kihez fordulnunk. Május a Szűzanya hónapja, ilyenkor (s persze az év többi részében is) imádkozz hozzá nagy bizalommal! Szintén ebben a hónapban, május 22-én emlékezünk Egyházunk egy különleges szentére, a lehetetlennek látszó ügyekben, reménytelen helyzetekben segítő Szent Ritára.

Ha az életedben megoldhatatlannak tűnő probléma adódik, ne feledd: a Szűzanyának és Szent Ritának mindig bizhatsz! S nem csupán májusban...

Kovács Péter

Utóirat Húsvétra

Sok évvel ezelőtt zsidó barátaim meghívtak egy széderestire, hogy közösen ünnepeljük a pászachtot, az egyiptomi kivonulás ünnepét. Hoszszú, de megható szertartás volt, előírt ételekkel, megszabott sorrendben, a történet elbeszélésével, kérdésekkel, megbeszélésekkel, a gyermekek szimbolikus játékaival, amikor az elrejtett tárgyat keresték. Évszázadok múltával még mindig életben tartották a szertartásos megemlékezést: ősi szavakkal, ünnepélyesen kínálták a vacsora minden szimbolikus ételét és semmit sem változtatva avatták a gyerekeket az ősi történetbe. Figyelve őket, megértettem az erőt, ami ezt a sokat szenvedett és haza nélkül, idegenben élni kényyszerülő népet évszázadokon keresztül életben és egységben tartotta.

A szertartásos, előírt vacsora kora estétől késő éjszakáig tartott, és a gyermekeken kívül voltak olyanok a társaságban, akik nem várták ki az ünnepség végét, előbb elmentek. De voltak olyanok is, akik csak elhagyták az asztalt rövid időre, talán friss levegőt vagy egy cigarettát elszívni, kinek mire volt szüksége.

– Különös viselkedési érdekesség – súgtam a mellettem ülő asszonynak. – Van, aki szépen összehajtogatja a szalvétáját és a tányér másik oldalára teszi. Más pedig, főként a gyerekek, csak hanyagul összegyűrik, aztán ott hagyják az asztalon.

– Szóval észrevette! – mosolygott az asszony. – Tudja, ez egy olyan régimódi család, hogy még mindig ragaszkodnak a textilasztalkendőkhöz, amiket régen használtak. Mielőtt a többség áttért a papírkendőkre, zsidó szokás szerint a távozó vendég az összehajtogatott kendővel jelezte a fel-

szolgálónak, hogy visszatér, tehát ne vigye el a tányért. Aki viszont nem szándékozott visszajönni, az csak hanyagul otthagya az összegyűrt szalvétát. Ez a jelbeszéd hasonlít arra, amikor a kést és a villát egymás mellé fektetjük a tányéron, jelezve, hogy befejeztük az étkezést, mehet a tányér.

Kicsit megszedültem a felvilágosítás hallatán, és kedves asztaltársam, ha észre is vette rajtam a hirtelen jött lelki vihart, valószínűleg nem értette volna meg, hogy mi okozta. De nekem János evangéliuma (20,3–7) jutott eszembe: „Péter és a másik tanítvány elindult, és a sírhoz sietett. Mind a ketten futottak. De a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz. Benézett, s látta a gyolcsot, de nem ment be. Nem sokkal később Péter is odaért, bement a sírba, és ő is látta az otthagytott gyolcsot meg a kendőt, amellyel a fejét befödte. Ez nem a gyolcs közt volt, hanem külön összehajtva más helyen...”

Visszajövök! Jézus a kendővel is jelezte, amit már szóval is megmondott előtte: visszajövök! Ne féljete, mert visszajövök! Szintén János evangéliuma (14,3): „Miatán elkészítettem, visszajövök értetek, és magammal viszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is.”

Micsoda csodálatos ígéret, amit Jézus ezzel az összehajtogatott gyolccsal is üzent! Milyen megnyugtató, milyen egyértelmű és milyen mélységes!

A régi szédereste óta minden szentmise végén meghatottam figyelem, amikor a pap gondosan összehajtogatja a fehér gyolcskendőt, és felujjong, mert újból és újból hallom az ígéretet: „Visszajövök.”

Balogh Petres Judit

Egy illusztrált önantológia elé

Megjelent Jancsó Béla A vándorlegény hazatér, vidám nyarak a Balatonon című kötete

Húség. Ragaszkodás. Út. Cél. Felfedezés. Ötlet. Akarat. Összefogás. Alkotás. Újjá-születetés. Értékmentés. Hangulat. Nyár. Napfény. Derű. Humor. Bátorság. Leleményesség. Ilyen és ehhez hasonló címszavak juthatnak az eszébe annak a nyitott szívű és szemű olvasónak, aki a szerző kísérőtársával szegődik és a kötetben sorakozó könyvfejezeteken figyelemmel, érdeklődéssel telve végighalad. Azt az olvasót ugyanis a lapokon eléje tárul toll- és ceruzanyomok egy-egy pillanatra elrepítik a magyar tenger partjára, dimbek-dombok hajlatába, hegyek-völgyek kanyarulatába, tölgyes erdők árnyékába, törpecserjék, legelők levegőjébe,

patakvizek mellé – oda, ahol él a múlt és jövőt álmodik.

Jancsó Béla sokoldalú alkotó: gyakorlott a szerkesztésben, otthonosan mozog a prózában, sajátja a verselés, jártos a színjáték terén, és ha mindezek után ceruzát vesz a kezébe, hogy a betűket vonalakra cserélje, abból rendre újabb és újabb jópofa rajzművek születnek. Szerintem Jancsó Béla nem is igen tud „csupán” egyfélélt alkotni – mert amint felbukkannak fejében a rímek, már látja is mellettük az illusztrációt, vagy fordítva. S amikor azt hisszük, új meglepetést már nem szerezhet nekünk, akkor előáll egy többszereplős egyfelvonásossal.

A most közreadott válogatás, ez a műfajgazdag, úgy is mondhatnánk: műfajváltozatos illusztrált önantológia bizonyára különösen kedves neki. Mert a hazatérés mindig az és a visszatekintés az egykori szépre mindig megindítja az embert.

Jancsó Bélát a Káli-medencébe álomszerű, varázslattal felérő csodák is elkísérték. Ő lehetett az, aki ezen a tájon a düledező, de még élő múltnak segített jövőt álmodni, s életének szeretett társát is ez a vidék adta

Jancsó Béla
A VÁNDORLEGÉNY HAZATÉR,
VIDÁM NYARAK A BALATONON

meg neki. A Miskolczi Zsuzsával Kővágóörsön megélt új életfejezetük ezért foglal el rendkívüli helyet mindkettejük emléktárában.

És most csatlakozhatunk hozzájuk mi is a vizszatekintésben. Mert minden tollvonás hiteles lenyomat az időben, az időről. Sajátosan-eredetien, végtelenül szellemesen és hihetetlenül tömören. Amolyan jancsóbé-lásan.

Pont' ezért fogjuk kedvelni, meghozzá nagyon, a Vándorlegény sztorijait, pillanatfelvételeit. (Misszió Média Kiadó, Budapest, 2026)

Varga Gabriella

Isten.
Haza. Család.Szász Károly
Hazámhoz

Hírt sem hallok már felőled,
Erdős, völgyes szép hazám!
Most, hogy távol vagyok tőled,
Most szeretlek igazán.
Azt a völgyet, azt a bérceket
Soha nem feledhetem,
S kél szivemben vágyó érzet:
Hogy zokogjak kebleden!

Semmi, semmi ki nem pótol,
El nem mossa képedet;
Kérdelem a sebes folyótól:
Mért hagyott el tégedet?
Kérdelem a szálló madártól:
Tán kiszáradt a berek,
Hogy tőled ő is elpártol,
Mint a hűtlen emberek?...

Gondolom: a nehéz felhő
Arcod özvegy fátyola;
Gondolom: a síró szellő
Egy ismerős fürolya;
Gondolom: a virágillat
Esdő sóhajod talán;
S pásztortűz az a kis csillag
Kék havasod oldalán...

Téged látlak minden képben,
Mely felém száll messziről.
A sík rónán minden lépten
Bérid árnya leng körül.
Búcsuzó anya – fiának
Szent ereklyeképet ad,
S az – habár az évek szállnak –
Mindig kebelén marad!

Majthényi Flóra
Mi a haza?

„Édes anya, édes apa!
Mondjátok csak, mi a haza?
Tán e ház, amelyben vagyunk?
Amelyben mindnyájan lakunk:
Ez a haza?”

„Nem, gyermekem, ez csak házunk,
De amit itt körül látunk,
Merre földeink terülnek,
Merre kertjeink feküsznek:
Ez a haza!

Minden, amit a szem belát,
Itt e föld, mely kenyeret ad,
E folyók tele halakkal,
E szőlőhegyek falvakkal:
Ez a haza!

Amerre a hegylánc kéklik,
Merre a berek sötétlik,
Merre a róna kanyarul,
Melyre a kék ég leborul:
Ez a haza!

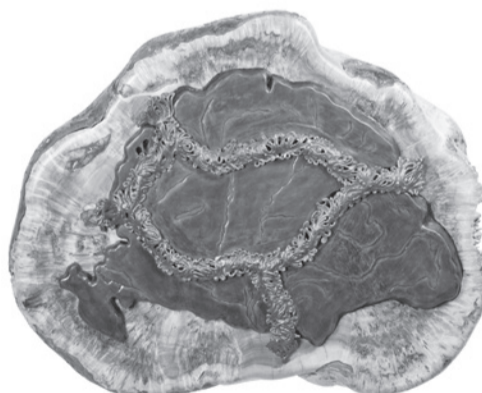
Hol egykor őseink laktak,
Itt csatáztak, itt mulattak,
Ahol a határt ők szabták
S örökségül reánk hagyták:
Ez a haza!

Ahol csontjaink porladnak
S mindig a földben maradnak,
Ahová bennünket tesznek,
Midőn egyszer eltemetnek:
Ez a haza!

Ez a föld, mely drága nekünk,
Melyet legjobban szeretünk,
Ahová, bármerre járunk,
Mindig vissza-visszavágyunk:
Ez a haza!”

Ábrányi Emil
Egy lobogó szalagjára

Végtelen kín volna látnom
A hazát szabadság nélkül,
Ámde százszor jobban fájna:
Haza nélkül a szabadság!...

Józsa Judit: Nagy-Magyarország

„A családok meghatározzák a nemzeteket
és ezáltal az egész világot is.”
(Szent II. János Pál pápa)

Imádság a családért

Istenünk, a családi közösségnek forrása és alapja, add, hogy családjainkban a názáreti Szent Család erényeit és szeretetét utánozzuk, hogy egy napon a Te házában találkozzunk az örök boldogság birtokába jussunk. Taníts meg minket a család értékére, a szeretetben való közösségre, egyszerű és szigorú szépségére, szent és sérthetetlen jellegére!
Ámen.

Szent II. János Pál pápa imádsága a családért

Isten, kitől a mennyben és a földön minden származik, Atyánk, aki a Szeretet és az Élet vagy, add meg, hogy a Földön minden család – Fiad, Jézus Krisztus által, ki „asszonytól született” és a Szentlélek által – legyen az isteni kegyelem forrása, az élet és szeretet igazi szentélye a nemzedékek számára, amelyek egymásra következnek. Add meg, hogy kegyelmed vezérelje a házastársak gondolatait és cselekedeteit családjuk és a világ minden családjának javára. Add, hogy a fiatal nemzedékek erős támaszt találjanak a családban emberségük érdekében, hogy igazságban és szeretetben növekedjenek. Add, hogy a szeretet, megerősítve a házasság szentsége által, erősebbnek mutakozzék, mint bármely gyöngeség és minden válság, amely családjainkat néha sújtja. Végül kérünk, add meg a názáreti Szent Család közbenjárása által, hogy az Egyház a Föld összes nemzete között sikerrel hajthassa végre küldetését a családban és a családokon keresztül, a mi Urunk, Jézus Krisztus által, aki az út, az igazság és az élet, mindörökkön örökké. Ámen.

Székely és csángó család a gyimesbükki templom falképein.
Festette: Lukácsovits Magda 1976-ban

Az európai magyar katolikus közösségek elérhetőségei

AUSZTRIA

■ **Bécs, Collegium Pazmanium**
A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14
+43 1 319 1403
collegiumpazmanium@gmail.com
www.pazmanium.katolikus.hu
Rektor: Varga János

■ **Bécsi Főegyházmezge Magyar Közössége**
A-1070 Wien, Döblergasse 2/30b
+43 676 78 57 376
www.katolikus.at
www.facebook.com/KMEMWien
Plébános: Simon Ferenc

■ **Burgenland (Őrvidék), Kismarton**
Diözese Eisenstadt, Vikariat für ungarische Belange
A-7000 Eisenstadt, St. Rochus-Straße 21
+43 676 880 708 346; +43 2682 777 346
laszlo.pal@martinus.at
www.martinus.at
Plébános, püspöki helynök: Pál László

■ **Burgenland (Őrvidék), Alsóőr**
A-7501 Unterwart 226
+43 33 523 4108
Plébános: Gáspár Adalbert

■ **Burgenland (Őrvidék), Felsőőr**
A-7400 Oberwart, Stenamangerstraße 13
Plébános: Gáspár Adalbert

■ **Burgenland (Őrvidék), Középpulya**
A-7350 Mittelpullendorf, Ungargasse 62
Plébános: Ghinari Johann

Graz

A-8020 Graz, Kalvarienbergstr. 155
+43 316 6821 2421
otto.molnar@laposte.net
istvan.hollo@graz-seckau.at
Plébánosok: Molnár Ottó, Holló István

■ **Innsbruck, Magyar Diákokthoz és Kultúrcentrum**
A-6020 Innsbruck, Richard Wagner Str. 3
+43 699 1151 6190
pepat@ikbnet.at
Világi elnök: Szabados Péter

Klagenfurt

Kapuziner Kirche, A-9020 Klagenfurt, Waaggasse 15.
+43 676 8772 7444

Linz/Wels

Ungarnseelsorgezentrum der Diözese Linz
A-4600 Wels, Herrengasse. 2.
+43 732 341 175
ernest.szabo@dioezese-linz.at
Plébános: Szabó Ernő

■ **Salzburg, Orsolyita zárda**
A-5061 Salzburg, Aigner Str. 135.
+43 699 8172 1232
Kapcsolat: Bohuny István

BELGIUM

■ **Brüsszeli Magyar Katolikus Közösség**
1050 Bruxelles, rue de l'Arbre Bénit 123
+32 2 649 6188; +32 487 61 40 63
havas.istvan@piarista.hu
www.bmkk.be
Plébános: Havas István

CSEHORSZÁG

■ **Prágai Magyar Katolikus Plébánia**
CZ-11000 Praha 1, Jindřická 973/30
+421 908 650 565; +420 734 688 656
info@katolikus.cz | www.katolikus.cz
www.facebook.com/Prágai-Magyar-Katolikus-Plébánia-1769510549979963
Plébános: Balga Zoltán

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

■ **London, Hungarian R. C. Chaplaincy, Szent István Ház**
GB – W5 4EA London, 62 Little Ealing Lane
+44 20 8566 0271; +44 79 0486 4431
londonfolelkeszeg@gmail.com
www.szentistvanhaz.org
www.facebook.com/szentistvanhaz.london
Plébános: Csicsó János

■ **Bristol, St. Dunstan-plébánia**
20A Bristol Road, Keynsham, Bristol BS31 2BQ
+44 117 983 930
Plébános: Szende Tibor

FRANCIAORSZÁG

■ **Párizsi Magyar Katolikus Misszió**
F-75010 Paris, 42, rue Albert Thomas
+33 1 4208 6170, missioncatholique@orange.fr
www.magymisszió.info
www.facebook.com/Parizsi.Magyar.Katolikus.Misszió

HOLLANDIA

■ **Hollandiai Magyar Katolikus Egyházközség**
NL 2241 VT, Wassenaar, Hyacinthstr. 22.
+31 70 511 1030
hagai.magyar.katolikusok@gmail.com
www.facebook.com/HagaiMagyarKatolikusok
www.facebook.com/EKThollandiai

LENGYELORSZÁG

■ **Krakói Magyar Katolikusok**
31-043 Kraków, ul. Stolarska 12

LUXEMBURG

8032 Strassen, 2 place des Martyrs
www.magyarok.lu, www.facebook.com/luxhun
Misézó lelkészek: Lukács József és Havas István

MÁLTA

Sliema, Salesian Oratory-templom
www.facebook.com/groups/570077513172992
(Mindent Máltáról – All about Malta)

NÉMETORSZÁG

■ **Augsburg, Szent László Magyar Katolikus Misszió**
D-86152 Augsburg, Henisiusstraße 1
+49 821 3166 8960; +49 821 3166-8961
iroda@augmis.de
www.augmis.de; www.augsburgimisszió.de;
www.augsburgi-katolikusok.de
Misézóhelyek: Augsburg, Kempten, Neuburg an der Donau, Neu-Ulm
Plébános: Csibi Sándor

■ Berlin-Brandenburg, Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség

D-10551 Berlin, Waldenserstraße 28
berlin@katolikus.hu
www.szebb.de
www.facebook.com/magyarkatolikusokbb
Koordinátor: Urbán Ilona Anna

■ **Frankfurt, Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség**
D-65934 Frankfurt am Main, Oeserstr. 126
+49 69 339997851
pfarrbuero@erzsebet-frankfurt.de
j.belenyesei@bo.bistumlmburg.de
www.magyar-katolikusok-frankfurt.de
www.facebook.com/MagyarKatolikusEgyhazkozseg.
Misézóhelyek: Frankfurt am Main, Darmstadt-Griesheim, Dieburg, Gießen, Mainz és Wiesbaden-Nordenstadt
Plébános: Belényesi József

■ **Hamburgi Magyar Katolikus Misszió**
D-20535 Hamburg, Bürgerweide 35
+49 40 250 7783
www.hamburgi-magyarok-ev.de/katolikus-istentisztelet
www.hamburgi-magyar-katolikus-misszió.de

■ **Kölni Érsekség Római Katolikus Magyar Lelkészsége**
D-50676 Köln, Am Rinkenpfuhl 10
+49 221 3377 8517; +49 221 7599 9909
info@ungarnzentrum.de; ungarnzentrum.koeln@gmail.com
www.ungarnzentrum.de
www.facebook.com/Ungarische.Gemeinde.
Misézóhelyek: Bergisch-Gladbach, Bonn, Duisburg, Düsseldorf, Essen, Herzogenrath, Köln, Wuppertal
Plébános: Lukács József

■ Nürnbergi Magyar Katolikus Egyházközség

D-90473 Nürnberg, Caritas-Seniorenheim St. Josef-kápolna, Langwasser, Giesbertsstraße 65
+49 911 9616 9319 (Gecző-Bokor Ildikó)

■ **Mannheim, Ungarnseelsorge**
D-68723 Plankstadt, Schwetzingen Str. 32
Lelkipásztor: Lovász Reinholdt kooperátor

■ **Müncheni Magyar Katolikus Egyházközség**
D-81925 München, Oberföhringer Str. 40.
+49 89 2137 74230 (Varga Katalin)
+49 170 229 2070 (Szarvas Erzsébet)
+49 89 2137 74233 (Lukács Tibor)
+49 89 2137 274234
Ungarische-Gemeinde.muenchen@comuc.de
www.ungarische-mission.de; www.magyar-misszió.de;
www.ukm-muenchen.de
www.facebook.com/munchenimisszió

■ Müncheni Magyar Katolikus Egyházközség

Misézóhelyek: Bad Tölz, Erding, Landshut, München, Rosenheim, Waldkraiburg
Plébános: Merka János
Nyugdíjas kisegítő: Buchmüller István

■ **Münster Magyar Katolikus Misszió**
D-48157 Münster-Handorf, Middelfeld 24
+49 251 9325 7288
ungarische-mission@bistum-muenster.de
www.sites.google.com/view/ungarisch
www.facebook.com/ungmis
Misézóhelyek: Bielefeld, Bocholt, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück, Hannover
Plébános: Simon Péter

■ Passai Magyar Misszió

D-94032 Passau, Steingergasse 8
+49 851 2137 5117
D-84375 Kirchdorf am Inn, Hauptstraße 1
+49 172 703 1032, +49 857 12332
pfarrer@pfarre-kirchdorf-inn.de
kontakt@magyarintezet.de
www.ungarisches-institut-passau.de
www.facebook.com/magyarmisszió.passau
www.facebook.com/magyarintezet.de
Plébános: Kovács János

■ **Stuttgart, Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség**
D-70186 Stuttgart, Albert-Schäffle Str. 30.
+49 711 236 9190; +49 711 236 7417; +49 711 236 7393
szentgellert.stuttgart@drs.de
www.stuttgarter-katolikusok.de
www.facebook.com/stuttgarter.katolikusok
Misézóhelyek: Balingen-Frommern, Biberach an der Riss, Böblingen, Eisligen, Friedrichshafen-Berg, Heidenheim an der Brenz, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg-Hohe-neck, Munderkingen, Reutlingen-Orschel-Hagen, Schwäbisch-Gmünd, Stuttgart, Ulm, Tuttingen, Weingarten
Plébános: Merlás Tibor

■ **Würzburgi Magyar Katolikus Egyházközség**
D-97070 Würzburg, Kardinal-Döpfner-Platz 7
+49 931 386 243

OLASZORSZÁG

■ Olaszországi Katolikus Missziós Központ

RM-00151 Roma, Via del Casaleto, 481.
+39 066 928 1372; +39 066 842 620
hungarian.mission.italy@gmail.com
www.cssroma.katolikus.hu
Misézóhelyek: Bari, Bologna, Castelbuono, Catania, Firenze, Loreto, Milánó, Nápoly, Padova, Palermo, Parma, San Martino del Carso – Sagrado, Torino, Velence

SVÁJC

■ Bázeli, Szent Erzsébet Katolikus Magyar Bázeli Misszió

CH-4106 Therwil, Starenstrasse 8.
pal.istvan@gmx.ch, iren.felber@gmx.ch
www.ungarnmission.ch
Bázeli Keresztény Magyar Egyesület
+41 79 864 9756
Plébános: Pál István

■ **Genfi Magyar Katolikus Misszió**
CH-1216 Geneve-Cointrin, Chemin du Ruisseau 36.
+41 22 791 0458
genfimkm@gmail.com
www.katolikus.ch

Kapcsolat: Körmendyné Anna és Igó-Kemenes Péter

■ Vaud kantoni Magyar Katolikus Misszió, Lausanne

+41 76 483 7394, Sasvári László
Misehelyszin: Servan-kápolna (Chapelle Sainte-Marie-du-Servan)

CH-1006 Lausanne, Chemin Eugene-Grasset 12

■ Zürich, Szent István Magyar Katolikus Misszió

CH-8057 Zürich, Winterthurerstr. 135.
+41 44 362 3303
peter.varga@mail.ch; iroda@magyar-misszió.ch
www.magyar-misszió.ch
Misézóhelyek: Frauenfeld, Schaffhausen, Uster, Zürich, Winterthur
Plébános: Varga Péter

Társat keres!

Németországban, rendezett körülmények között élő 46 éves fiatalember harminc év körüli magyar, keresztény, intelligens, melegszívű hölgytársat keres. A fényképes leveleket *Tartós kapcsolat reményében* jelígyére várjuk e-mailen vagy hagyományos postai úton a szerkesztőség ismert postacíméin (lásd: impresszum).

(Nem csak) Magyarországra hazaköltözők figyelmébe:

Eladó egy igényesen kialakított családi ház Kaposváron

Kaposvár Toponár városrészében első tulajdonostól eladó egy 145 m² alapterületű, tetőtér-beépítéses, igényesen kialakított, a mai elvárásoknak minden szempontból megfelelő, korszerű, precízen fenntartott, 1182 m²-es parkosított telken álló családi ház.

Az ingatlan infrastruktúrája akár vállalkozás számára is kiváló a Kaposvárt és az M7-es autópályát összekötő 67-es gyorsforgalmi út és a Balaton közelsége miatt.

Kaposvár központja 5 kilométerre, míg a Kaposvári Egyetem és a Pannon Lovas akadémia, valamint a Diagnosztikai, Onkológiai, Kutatási és Oktatási Központ mindössze 200 méterre található az ingatlantól.

A helység egyik ékköve, a Deseda-tó (horgászparadicsom, kajak-kenu sportközpont, arborétum, kalanderdő, tanösvény, lombkorona sétány, 14 km-es tó körüli kerékpárút, túrautak, játszóterek) mindössze 10 perces sétával elérhető.

Toponár városrészben általános iskola, óvoda, időskorúak otthona, háziorvosi és gyermekorvosi rendelő, védőnői szolgáltatás, posta, élelmiszerboltok és vendéglátóegységek is működnek. A helység tömegközlekedése kiváló.

Az ingatlanról 13 db színes fényképfelvétel megtekinthető az Életünk újság honlapján: mwww.életunk.net.

Irányár: 108 millió Ft.

Zolnai Szilvia
Tel.: +36 70 310 0820
E-mail: zolnaiszilvia57@gmail.com

Jogi segítségnyújtás (nem csak) Magyarországra hazaköltözőknek

Dr. Udvarhelyi Olivér ügyvéd

UDVARHELYI LAW OFFICES UDVARHELYI ÜGYVÉDEK

H-8200 Veszprém Radnóti tér 2/A.

Tel.: +36 88 424 266

Tel.: +36 88 406 407

Fax.: +36 88 422 273

Mobil: +36 20 957 9313

Mobil: +36 70 369 2267

oliver@udvarhelyi.hu

Humorsarok

– Miért szomorú az ajtó?
– Mert becsapták!

– Miért mérges a zokni?
– Mert felhúzták!

– Mit csinál az idegbeteg tej?
– Kiborul!

– Hol lakik a kukorica?
– Sehol, mert csöves!

– Miért nem úszik a süket?
– Mert nem hal(!)

ÉLETÜNK

Az európai magyar katolikusok lapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Keresztény Jövőkért Alapítvány
H-1165 Budapest, Zsemlekes út 25/A. I. 5.
+36 70 635 7064 (privát)
iroda@eletunk.net
www.életunk.net
www.facebook.com/európai.életunk.újság

Felelős kiadó és főszerkesztő:
Varga Gabriella

Felelős szerkesztő:
Vencser László

Konzulensek: Lukács József, Varga János, Vértesaljai László SJ
Szerzők: Balogh Petres Judith, Dufek Mária, Kovács Péter, Mustos Edit, Papp Tibor, Simon Kinga, Udvarhelyi Olivér, Vincze András

Lapunk szerzői, szerkesztői és konzulensei önkéntes alapon teljesítik vállalásaikat.

Előfizetés:
közvetlenül a kiadóhivatalnál vagy az európai magyar lelkeségeken keresztül
Előfizetés a 2026. évre közvetlenül a kiadónál:
40 EUR/év (Európa), 8000 HUF/év (HU)

Digitális változat:
20 EUR/év

Bankszámlaszámunk:

Keresztény Jövőkért Alapítvány
11716008-22541567

HU50 1171 6008 2254 1567 00000000
SWIFT (BIC): OTPVHUHB

OTP Bank Nyrt.
H-1163 Budapest, Jókai Mór u. 3/b.

Nyomdai előkészítés:
Éber Tamás

Nyomtatás:
Micropress Kft.
H-3434 Mályi, Kistokaji út 5.

A szerkesztőség a nem saját jegyzésű cikkek tartalmáért nem vállal felelősséget, mindazonáltal kellő körütekintésre törekszik. Az olvasóinktól és külső forrásokból érkező cikkek tartalmáért azok szerzői vállalnak személyes felelősséget.

Május a Szűzanya hónapja

Pósa Lajos Faluvégen..

Faluvégen áll a szent kép,
Szűz Mária képe,
Dal és illat lengi körül
S tulvilági béke.

Boldog asszony Szűz Mária,
Ő az Isten anyja,
Kis Jézuskát az ölében
Szeretettel tartja.

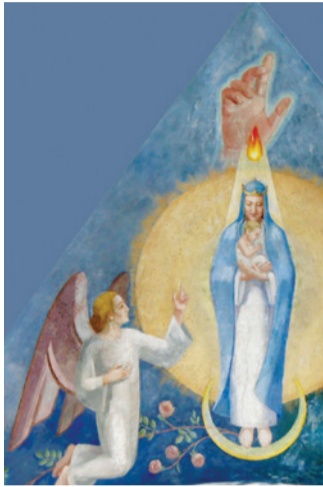
Beteg, árva, elhagyott
Leborul előtte:
S könnyebbülve, új reménnyel
Távozik el tőle.

Talál nála vigasztalást
Minden szerencsétlen –
Könyörög ő mindenkiért
Ott a faluvégen.

*Oltalmad alá futunk,
Istennek Szent Anyja...*

Lukácsovits Magda: Angyali üdvözlés (1960)

Lukácsovits Magda:
Credo-falképrészlet (1965);
Mária a kisdeddel
(temperavázlat, 1982)

Juhász Gyula Angelus

Mária, májusi esték
Asszonya, mennyei fény,
Míg örök éjbe sietnék,
Megtérek szívedhez én.
Megtérek, méla eretnek,
Tékozló, árva fiú,
Látom e földi tereknek
Minden szerelme hiú.
Mert csak te vagy a rózsza,
Ki itt örökre virul,
Álmok dávidi tornya,
Mely porba sohase hull!
Te vagy a csillag egünkön,
Mely ezer éve borús,
Mária, te vagy a pünkösdi
Pálmája, dicsosorús!

Benőfy Soma A gyümölcs

A halálfa szép gyümölcsét
Izlelé meg ósanyánk,
Mehalt ő; s mi lett ez által? –
Hogy mi szinte meghalánk! –
De az élet szebb gyümölcsét
Meghozta, meg szűz anyánk;
És mi ebben, és ez által
Új életre támadánk!

Nyéki Vörös Mátyás Üdvöz légy, Krisztus szent Anyja

Mennországnak királynéja,
Angyaloknak szent Asszonya,
Áldott gyökér, Szűz Mária,
Üdvöz légy, Krisztus szent Anyja.
Teáltalad e világra
Új világosság virrada,
Örülj, dücsőség virága,
Kinél szebb nem jött világra.
Áldott légy, drágalátos Szűz,
Isten veled, szép virág Szűz,
Mennyben szent Fiad mellett ülsz,
Tudjuk, rajtunk is könyörülsz.

Lukácsovits Magda: Mária mennybevétele (vázlat, 1963)

Anyák napja

Mécs László A királyfi három bánata

Amikor születtem, nem jeleztek nagyot
messiás-mutató különös csillagok,
csak az anyám tudta, hogy királyfi vagyok.

A többiek láttak egy síró porontyot,
de anyám úgy rakta rám a pólyarongyot,
mintha babusgatná a szép napkorongot.

Maga adta nékem édessége teljét,
úgy ajándékozta anyasága tejét,
hogy egyszer a földnek bennem kedve teljék.

Isten tudja honnan, palástot kerített,
aranyos palástot vállamra terített,
fejem fölé égszín mosolygást derített.

Ma is úgy foltozza ingemet, ruhámat,
ma is úgy szolgál ki, főzi vacsorámat,
mint királyi ember királyi urának.

Amerre én jártam, kövek énekeltek,
mert az édesanyám izent a köveknek,
szíve ment előre követnek.

Amíg ő van, vígan élném a világom,
nem hiányzik nekem semmi a világom,
három bánat teszi boldogtalanságom.

Az egyik bánatom: mért nem tudja látni
egymást a sok ember, a sok-sok királyfi
úgy, ahogy az anyjuk tudja őket látni.

A másik bánatom: hogyha ő majd holtan
fekszik a föld alatt virággá foszoltan,
senki sem tudja majd, hogy királyfi voltam.

Hogyha minden csillag csupa gyémánt volna,
minden tavaszi rügy legtisztább gyöngy volna:
kamatnak is kevés, nagyon kevés volna.

Hogyha minden folyó lelkemen átfolyna
s ezer hála-malom csak zsolttárt mormolna,
az én köszönetem így is kevés volna.

Hogyha a föld minden színmezét átadom,
az ő édességét meg nem hálálhatom,
ez az én bánatom, harmadik bánatom.

Isten éltesse az anyákat!

BETHLEN GÁBOR
Alap

Mindszenty József: Az édesanya (részletek)

...egyetlen földi szónak sincs édesebb csengése, mint ennek az egynek: anya... Érző, hálás fiú szív sem tudná megmondani, mi is öneki az édesanya; de annyit el kell mondania: Isten után a legnagyobb jótétemény. Ketteler mainzi püspök szerint a legnagyobb jótétemény, amit Isten embernek a földön adhat, kétségkívül az igazi keresztény édesanya.

Ajak nem tudja szóba önteni mélyeséges értelmét, de hallatára megdobban a szív, és az érző, dobbanó szív eléggé beszédes... Nagy szó, áldott név, amely ott van a szívben már akkor is, amikor még gagyogni sem tudunk. Ott van és ott is marad a szív mélyén, amíg csak tart a szív élete. Áldott és kedves ez a név síron innen, síron túl, mert hirdetője, gyöngyfoglalata a leggyengédebb, legtisztább szeretetnek.

A szeretet és szolgálat hivatása. Mindig csak szolgál. Leány-korban kényszerített szolgálatra a lelkét; szolgál, az életet szolgálja az Úr szolgálóleányaként, amikor szíve alatt hordja, világra hozza és kíséri naplementéig, végig az életen. Kiosztja életét, türelmét, szeretetét, egészségét... Néz téged, megtanít beszélni, megtanít nevetni, megtanít szeretni. Felmelegíti ujjaidat kezében, testedet térdei között, lelkedet szívében. Tejét adja neked, midőn kicsiny vagy; kenyerét, midőn nagy vagy, az életét mindig. Akinek azt mondogod: Anyám! És aki neked azt mondja: Gyermekem! És ezt olyan szelíd módon, hogy ez a két szó Istennek öröme szolgálat. És a szelíd jóság, a kísérő angyal bátor oroszán. Jaj annak, aki bántja magát.

Vannak áldozatok, amelyeket csak az anya hozhat meg. A remények egész boldogságát, az aggodalmak minden kínjait br. Eötvös szerint csak az anyai szív ismeri egészen. Ez a szó csodás kitartást, megbocsátó jóságot, mélyeséges boldogságot, sok-sok keserűséget, kimondhatatlan szeretetet és nagy áldozatot, emlékezést és fájó feledést jelent, röviden: önfeláldozó szeretet. Nincs méltóság, amely nőt fenségesebbé tehetne. A legnagyobb, amit a nő elérhet. A nő az anyai méltósággal emelkedik egyedül a férfi fölé. Sokszor a könnyedből komoly nőt alakít, a félénkből hősök hősét. Csodálatos magaslatra tör a Gracchusok anyjának büszkeségével, Szilágyi Erzsébet fenségével, a vértanú-adó anyák és a Zrínyi Ilonák erejével.

Ezért veti fel Prohászka, mily mélység van az anyai szeretetben. Az anyaságot még megközelítőleg sem tudta szavakba foglalni senki. Pillanatokra át villanhat egy-egy motívum és az érzéseit kifejezni akaró anyai szív elragadtatásában sejtethet valamit a misztériumból, de lényegében talán örök titok marad. Mágikus erő, amely mérhetetlen szenvedéseken keresztül hív és vonz, hogy alanyait olyan különös lelki készségekkel jutalmazza, amely még az érző-értelmi világban is csak a nő kizárólagos jutalma lehet. Az anyaság – Tormay Cecile *A régi ház*ának alap gondolata szerint – minden egyéni boldogtalanságért és csalódásért vigasztalást és kárpótlást adhat. Az érzékiségből kibontakozik a nő és az anyai szeretet révén a tisztább és áldozatos érzések világába emelkedik. Bármínő gonosz az asszony, mindig szent az anya.

Az a nagy és szent titok – olvassuk valahol –, amely az anya lelkén megy keresztül, Istenhez vezérli az ember lelkét ama szeretet által, amely életet ad egy ismeretlennek, s önmagát feláldozva ápolja, neveli, és az ő lelkéből ad neki érzést, világosságot, melegséget, elfogadó öröket, hogy amikor felnő és kifejlődik az értelme, ez az anyai érzés tegye hajlékony nyá annak az érzésnek a befogadására, amely világosságot hint az értelem útjára, hogy nemcsak a száraz számokon, a száraz eseményeken és igazságokon szerezzon magának tapasztalást, de a szeretet magyarázza meg mindennek a jelentőségét.

A teljes élet Istentől jó és Istenbe tér vissza. Az anyai hivatás Istentől jó. Az anya közvetíti az élet elvét, a lelkét, amely egyenesen Isten kezéből kerül a megfogalmazotthoz az anyai méhbe. Alázatosan, de öntudatos hivatás birtokában mondotta a Makkabeusok anyja minden anyák nevében: „Nem én adtam nektek a lehetőséget, a lelkét és az életet, és mindenitek tagjait nem én foglaltam össze, hanem a világ Teremtője” (2Makk 7,22–23).

(Forrás: *Anyámnak arannyal – Szép versek, elbeszélések az édesanyáról, Szent Maximilian Lap- és Könyvkiadó, 2003, 11–13. old.*)

Bulcsú Piroska: Szoportató anya

Bulcsú Piroska: A kistestvérke

Bulcsú Piroska: A kútnál

Bulcsú Piroska: Kukoricamorzsolás

Bulcsú Piroska:
Hazafelé a réten (részlet)

Bulcsú Piroska:
Fiatal anya dolgozó asszonyokkal

Bulcsú Piroska: Anya bölcső mellett

Bulcsú Piroska: Vasárnap reggel